

ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจ การแรงงานระหว่างประเทศ ประจำปี 2569

รายงานฉบับสมบูรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน

คำนำ

รายงาน “ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ ประจำปี 2569” ฉบับนี้เป็นรายงานสถานการณ์เศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ จัดทำเป็นฉบับที่ 6 ต่อเนื่องจากปี 2564, 2565, 2566 2567 และปี 2568 เพื่อนำเสนอดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานที่สำคัญของประเทศต่าง ๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่น่าสนใจ ประกอบด้วย ไทย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา โดยประยุกต์ใช้แบบจำลองประมาณการของ ILO ประมวลผลเป็นดัชนีชี้วัดความเคลื่อนไหวและแนวโน้มในเรื่องแรงงานที่สำคัญ โดยเลือกกลุ่มตัวชี้วัดงานที่มีคุณค่า จำนวน 3 กลุ่ม เป็นกรอบการจัดทำรายงาน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ (Employment Opportunities) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวชี้วัดพื้นฐานหลักที่แสดงภาพรวมของโครงสร้างตลาดแรงงาน เช่น อัตราการมีงานทำต่อประชากร (Employment-to-Population Ratio) เป็นต้น กลุ่มที่ 2 รายได้เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (Adequate earnings and productive work) โดยตัวชี้วัดกลุ่มนี้จะแสดงให้เห็นถึง “ความสอดคล้องกับวาระงานที่มีคุณค่า” ที่ทำให้แรงงานได้รับรายได้ที่เหมาะสมตามผลิตภาพ ประกอบด้วยการมีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอ รายได้จากการจ้างงาน และงานที่มีผลิตภาพ กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายเป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนา เป้าหมายที่ 8 โดยรวบรวมข้อมูลสถิติจากหน่วยงานซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงข้อมูลของสำนักงานสถิติขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO Department of Statistics: ILOSTAT)

ประชาชน นักวิชาการ ตลอดจนผู้สนใจทั่วไป สามารถสืบค้นรายงานฉบับนี้ได้ทั้งที่ เว็บไซต์กระทรวงแรงงาน www.mol.go.th เมนู ข้อมูลสำคัญสถานการณ์ด้านแรงงาน เลือกสถิติแรงงานระหว่างประเทศและบทวิเคราะห์สถานการณ์ที่สำคัญ อีกทั้ง สามารถสืบค้นรายงานได้ที่ เว็บไซต์ระบบเตือนภัยด้านแรงงาน www.warning.mol.go.th เลือกบทวิเคราะห์ บทวิเคราะห์อื่น ๆ ทั้งนี้ กระทรวงแรงงาน โดยกองเศรษฐกิจการแรงงานยินดีรับข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและการจัดรูปแบบรายงาน เพื่อเป็นการปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำรายงานในโอกาสต่อไป โดยสามารถติดต่อหน่วยงานได้ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ilep@mol.mail.go.th

กระทรวงแรงงาน

สิงหาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	
บทนำ	1
กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ	
1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)	3
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force Rate)	5
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)	7
4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)	10
5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	12
6. สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามรายสาขาหลักทางเศรษฐกิจ	14
กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	
1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้ต่ำ (Employees with low pay rate)	16
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)	17
3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)	19
4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)	20
กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	
1. ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ	25
2. ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	31
3. ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม Proportion of youth (aged 15-24 years) not in Education, employment or training (%) Annual	32
4. ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน Fatal occupational injuries per 100'000 workers	33
5. ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมเนียมของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ (Level of national compliance with labour rights (freedom of association and Collective bargaining) based on ILO textual sources and national legislation (Total))	34
ภาคผนวก	
1. ตารางสูตรดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ ประจำปี 2569	35
2. ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ ประจำปี 2569	39
เอกสารอ้างอิง	44

บทนำ

ที่ประชุมใหญ่ประจำปีองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Conference : ILC) สมัยที่ 87 เมื่อปี พ.ศ. 2542 (ค.ศ. 1999) ให้การรับรอง “วาระงานที่มีคุณค่า” หรือ “Decent Work Agenda”¹ ให้เป็นกรอบเป้าหมายการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) โดยมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริมมาตรฐาน หลักการ และสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน 2) ขยายโอกาสให้หญิงชายได้รับการจ้างงานและรายได้ที่เหมาะสม 3) ขยายความคุ้มครองทางสังคมที่มีประสิทธิภาพแบบถ้วนหน้า 4) ส่งเสริมกระบวนการไตรภาคีและการเจรจาทางสังคม ซึ่ง ILO มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพของประเทศสมาชิกในรูปแบบของการให้ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือทางวิชาการเพื่อให้การดำเนินงานในเรื่องการจ้างงานของประเทศสมาชิกบรรลุเป้าหมายวาระงานที่มีคุณค่า

ที่ประชุมใหญ่นักสถิติแรงงานระหว่างประเทศ ครั้งที่ 18 (18th International Conference of Labour Statisticians) เมื่อปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ได้ให้การรับรอง “กรอบตัวชี้วัดงานที่มีคุณค่า (Framework of Decent Work Indicators) เพื่อให้การบรรลุเป้าหมายวาระงานที่มีคุณค่าสามารถวัดได้ อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วยเนื้อหา 10 ประเด็น ได้แก่ 1) โอกาสการมีงานทำ 2) การมีรายได้ที่เหมาะสม และมีงานที่มีผลิตภาพ 3) มีชั่วโมงการทำงานที่เหมาะสม 4) การสร้างความสมดุลระหว่างชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว 5) รูปแบบงานที่ต้องถูกยกเลิก 6) มีงานที่มั่นคง 7) มีโอกาสและความเท่าเทียมในเรื่องการจ้างงาน 8) มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัย 9) มีการคุ้มครองทางสังคมและหลักประกันการทำงาน 10) การเจรจาทางสังคมระหว่างผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้าง

นอกจากนี้ ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly: UNGA) สมัยสามัญครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยประเทศสมาชิกจำนวน 193 ประเทศ ให้การรับรองวาระการพัฒนาอย่างยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) เพื่อเป็นกรอบการบรรลุการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งประกอบไปด้วย เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ (targets) และตัวชี้วัด 232 (Indicators) ซึ่งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงแรงงาน ได้แก่ เป้าหมายที่ 8 (Goal 8: Decent Work and Economic Growth)² ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่องครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

รายงาน “ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ ประจำปี 2569” ฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูล กลุ่มดัชนีชี้วัดงานที่มีคุณค่าตามกรอบวาระงานที่มีคุณค่าขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประกอบด้วย ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดแรงงานในประเด็นสำคัญ และเป็นเกณฑ์เปรียบเทียบสำหรับการวิเคราะห์และ ประเมินผลระดับการบรรลุเป้าหมายงานที่มีคุณค่า

¹ ILO manual second version: Decent Work Indicators, guidelines for procedures and users of statistical and legal framework indicators, December 2013

² ประมวลจาก “Decent Work and Sustainable Development Goals: A Guidebook on SDG Labour Market Indicators, ILO, 2018

กลุ่มที่ 1
ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ
(Employment Opportunities)

กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดเรื่องโอกาสการมีงานทำ (Employment Opportunities)

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงตัวแปรที่สำคัญในตลาดแรงงานและพัฒนาตัวแปรที่เป็นไปได้ สำหรับแนวโน้มสถานการณ์แรงงานทั้งในและต่างประเทศ โดยมีดัชนีชี้วัดทั้งหมด 6 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)
4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)
5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)
6. สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามรายสาขาหลักทางเศรษฐกิจ

1. อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน คือ สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยทำงานทั้งหมดที่กำลังทำงานอยู่หรือมีความต้องการและพร้อมที่จะทำงานในตลาดแรงงานเมื่อเทียบกับประชากรวัยทำงานทั้งหมดในประเทศ อัตราการมีส่วนร่วมของกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงสภาพกำลังแรงงานในตลาดแรงงานในประเทศ (ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล) เมื่อเทียบกับประชากรวัยแรงงานทั้งหมด โดยตัวชี้วัดนี้อยู่ภายใต้ตัวชี้วัดของ ILO (KILM 1) โดยตั้งแต่ ปี 2562 – 2568 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานต่อประชากรในวัยแรงงาน 100 คน ของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 59-69 คน ในปี 2568 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานทั้งของไทยและต่างประเทศอยู่ที่ร้อยละ 60 ขึ้นไป โดยประเทศไทยมีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 67.49 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชายสูงกว่าเพศหญิงในทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศพบว่า

- **ไทย** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2568 มีจำนวน 40.13 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 67.49 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 68.17 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 76.08 ส่วนอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 59.69 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 77.02 และร้อยละ 60.12 ตามลำดับ

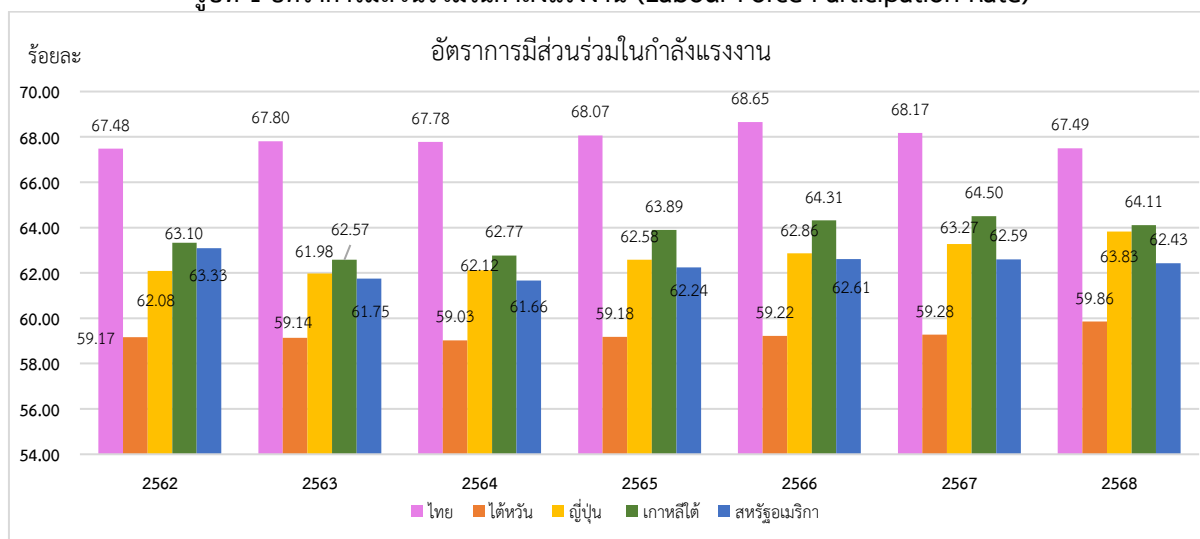
- **ไต้หวัน** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2568 มีจำนวน 12.11 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 59.86 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 59.28 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 67.25 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.08 ส่วนอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศหญิง อยู่ที่ร้อยละ 52.91 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 51.96

- **ญี่ปุ่น** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2568 มีจำนวน 70.04 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 63.83 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ร้อยละ 63.27 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 71.72 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 71.50 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 56.45 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 55.58

- **เกาหลีใต้** ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2568 มีจำนวน 29.54 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 64.11 ลดลงจากปีก่อนที่ร้อยละ 64.50 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 71.61 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 72.90 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 56.93 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 55.34

- สหรัฐอเมริกา ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ในปี 2568 มีจำนวน 156.59 ล้านคน อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน อยู่ที่ร้อยละ 62.43 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 62.59 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 67.81 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.95 และ เพศหญิงร้อยละ 57.30 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 57.30

รูปที่ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

ตารางที่ 1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labour Force Participation Rate)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	67.48	67.80	67.78	68.07	68.65	68.17	67.49
ไต้หวัน	59.17	59.14	59.03	59.18	59.22	59.28	59.86
ญี่ปุ่น	62.08	61.98	62.12	62.58	62.90	63.27	63.83
เกาหลีใต้	63.33	62.57	62.77	63.89	64.31	64.50	64.11
สหรัฐอเมริกา	63.10	61.75	61.66	62.24	62.61	62.59	62.43

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = {กำลังแรงงานรวม / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

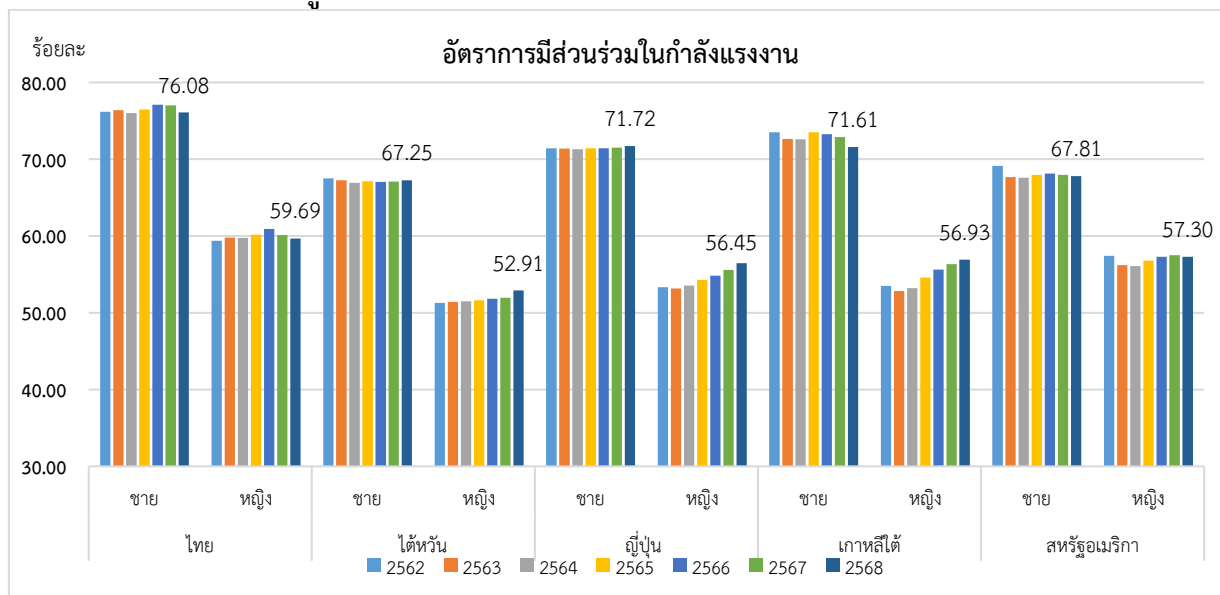
[2] สหรัฐอเมริกา อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = {กำลังแรงงานรวม / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ร้อยละ อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2562	76.17	59.38	67.50	51.27	71.45	53.34	73.51	53.48	69.15	57.43
2563	76.38	59.81	67.24	51.41	71.40	53.16	72.64	52.82	67.67	56.20
2564	76.03	59.76	66.93	51.49	71.32	53.53	72.61	53.22	67.60	56.09
2565	76.47	60.17	67.14	51.61	71.43	54.30	73.52	54.56	67.97	56.79
2566	77.11	60.94	67.05	51.82	71.43	54.85	73.28	55.62	68.15	57.31
2567	77.02	60.12	67.08	51.96	71.50	55.58	72.90	56.34	67.95	57.50
2568	76.08	59.69	67.25	52.91	71.72	56.45	71.61	56.93	67.81	57.30

รูปที่ 2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกเพศ = {ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

[2] สหรัฐอเมริกา อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกเพศ = {ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน คือ สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยทำงานที่ไม่ได้ทำงานและไม่ได้
อยู่ในกำลังแรงงาน เช่น นักเรียน แม่บ้าน ผู้สูงอายุ หรือผู้ท้อแท้ในการหางาน เทียบกับประชากรวัยแรงงาน
ทั้งหมด อัตรานี้มีความสำคัญในการสะท้อนศักยภาพทางเศรษฐกิจหรือศักยภาพแรงงานแฝงที่ยังไม่ถูก
นำมาใช้ และข้อจำกัดของตัวเลขการว่างงาน ซึ่งช่วยให้รัฐบาลวางแผนนโยบาย สวัสดิการสังคมและ
การศึกษาได้อย่างแม่นยำ โดยตั้งแต่ ปี 2562 – 2568 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานต่อประชากรในวัยแรงงาน
100 คน ของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 31-41 คน ในปี 2568 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
ทั้งของไทยและต่างประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 31 ขึ้นไป โดยไต้หวันมีอัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ
32.51 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายในทุกประเทศ/
เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2568 มีจำนวน 19.32 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 32.51
เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 31.83 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย
อยู่ที่ร้อยละ 23.92 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 22.98 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 40.31
เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 39.88

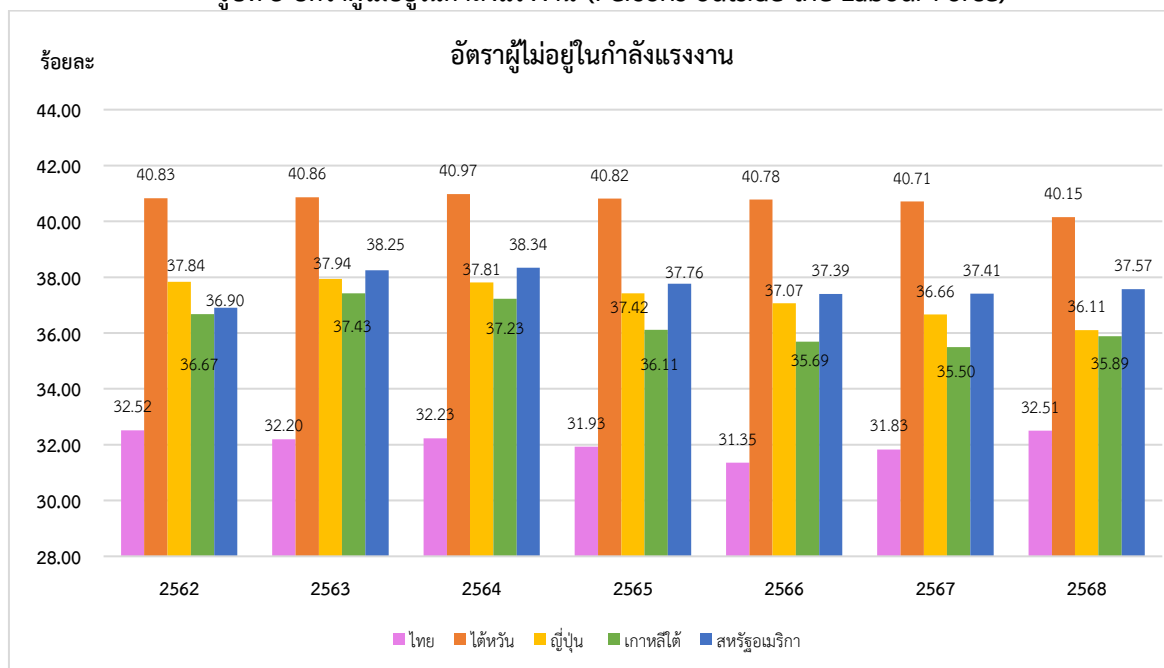
- **ไต้หวัน** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2568 มีจำนวน 8.12 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 40.15
ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 40.71 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย
อยู่ที่ร้อยละ 32.75 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 32.92 และเพศหญิงร้อยละ 47.09 ลดลงจากปีก่อนหน้า
ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 48.04

- **ญี่ปุ่น** ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2568 มีจำนวน 39.62 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 36.11
ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 36.66 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย
อยู่ที่ร้อยละ 28.21 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 28.42 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 43.50 ลดลงจาก
ปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 44.37

- เกาหลีใต้ ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2568 มีจำนวน 16.56 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 35.89 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 35.50 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 28.39 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 27.10 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 43.07 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 43.66

- สหรัฐอเมริกา ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานในปี 2568 มีจำนวน 94.25 ล้านคน โดยมีอัตรา อยู่ที่ร้อยละ 37.57 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 37.41 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 32.19 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 32.05 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 42.70 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 42.50

รูปที่ 3 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

ตารางที่ 3 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the Labour Force)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	32.52	32.20	32.23	31.93	31.35	31.83	32.51
ไต้หวัน	40.83	40.86	40.97	40.82	40.78	40.71	40.15
ญี่ปุ่น	37.84	37.94	37.81	37.42	37.10	36.66	36.11
เกาหลีใต้	36.67	37.43	37.23	36.11	35.69	35.50	35.89
สหรัฐอเมริกา	36.90	38.25	38.34	37.76	37.39	37.41	37.57

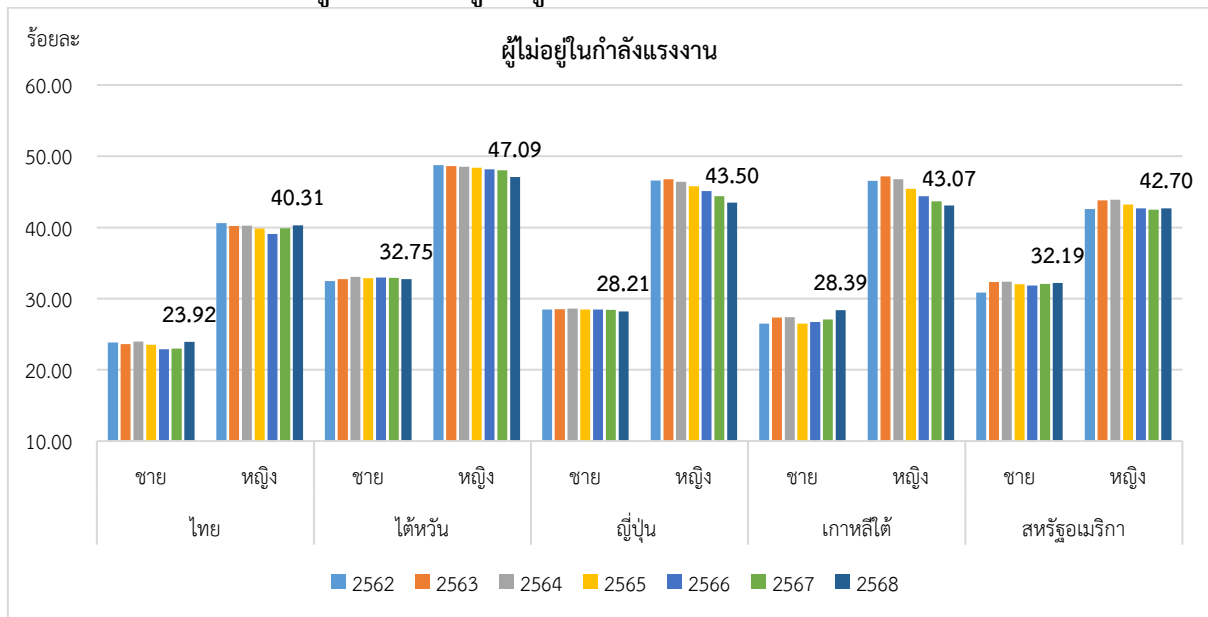
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

[2] สหรัฐอเมริกา อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = {ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 4 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 4 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ

อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2562	23.83	40.62	32.50	48.73	28.48	46.59	26.49	46.52	30.85	42.57
2563	23.62	40.19	32.76	48.59	28.52	46.75	27.36	47.18	32.33	43.80
2564	23.97	40.24	33.07	48.51	28.62	46.40	27.39	46.78	32.40	43.91
2565	23.53	39.83	32.86	48.39	28.49	45.77	26.48	45.44	32.03	43.21
2566	22.89	39.06	32.95	48.18	28.49	45.08	26.72	44.38	31.85	42.69
2567	22.98	39.88	32.92	48.04	28.42	44.37	27.10	43.66	32.05	42.50
2568	23.92	40.31	32.75	47.09	28.21	43.50	28.39	43.07	32.19	42.70

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = (ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ) *100

[2] สหรัฐอเมริกา อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = (ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ) *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน คือ สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยแรงงานที่มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานทั้งหมด ช่วยวัดความสามารถในการสร้างงานและสะท้อนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยตั้งแต่ ปี 2562 – 2568 อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรในวัยแรงงาน 100 คนของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่าง 57-67 คน ในปี 2568 อัตราส่วนการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานทั้งของไทยและต่างประเทศ มีค่าสูงกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป โดยประเทศไทยมีอัตราผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 66.64 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชายสูงกว่าเพศหญิงในทุกประเทศ/เขตเศรษฐกิจ และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** ผู้มีงานทำในปี 2568 มีจำนวน 39.62 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 66.64 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 67.24 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 75.10 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 75.95 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 58.95 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 59.31

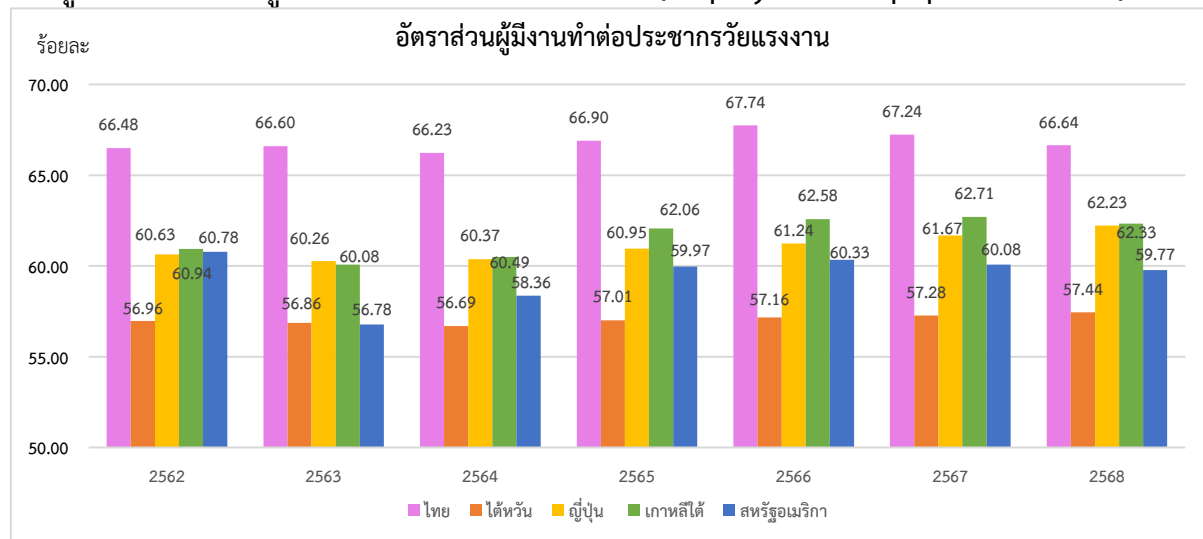
- **ไต้หวัน** ผู้มีงานทำในปี 2568 มีจำนวน 11.62 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 57.44 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 57.28 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.96 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 64.79 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 50.37 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 50.18

- **ญี่ปุ่น** ผู้มีงานทำในปี 2568 มีจำนวน 68.28 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 62.23 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 61.67 และเมื่อจำแนกตามเพศอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 69.80 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 69.62 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 55.14 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 54.24

- **เกาหลีใต้** ผู้มีงานทำในปี 2568 มีจำนวน 28.77 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 62.33 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 62.71 และเมื่อจำแนกตามเพศอัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 70.63 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 70.90 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.38 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 54.74

- **สหรัฐอเมริกา** ผู้มีงานทำในปี 2568 มีจำนวน 149.92 ล้านคน โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ 59.77 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 60.08 และเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราส่วนการมีงานทำของเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 64.87 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 65.16 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 54.91 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 55.24

รูปที่ 5 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

ตารางที่ 5 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน (Employment-to-population Ratio)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	66.48	66.60	66.23	66.90	67.74	67.24	66.64
ไต้หวัน	56.96	56.86	56.69	57.01	57.16	57.28	57.44
ญี่ปุ่น	60.62	60.26	60.37	60.90	61.29	61.67	62.23
เกาหลีใต้	60.94	60.08	60.49	62.06	62.58	62.71	62.33
สหรัฐอเมริกา	60.78	56.78	58.36	59.97	60.33	60.08	59.77

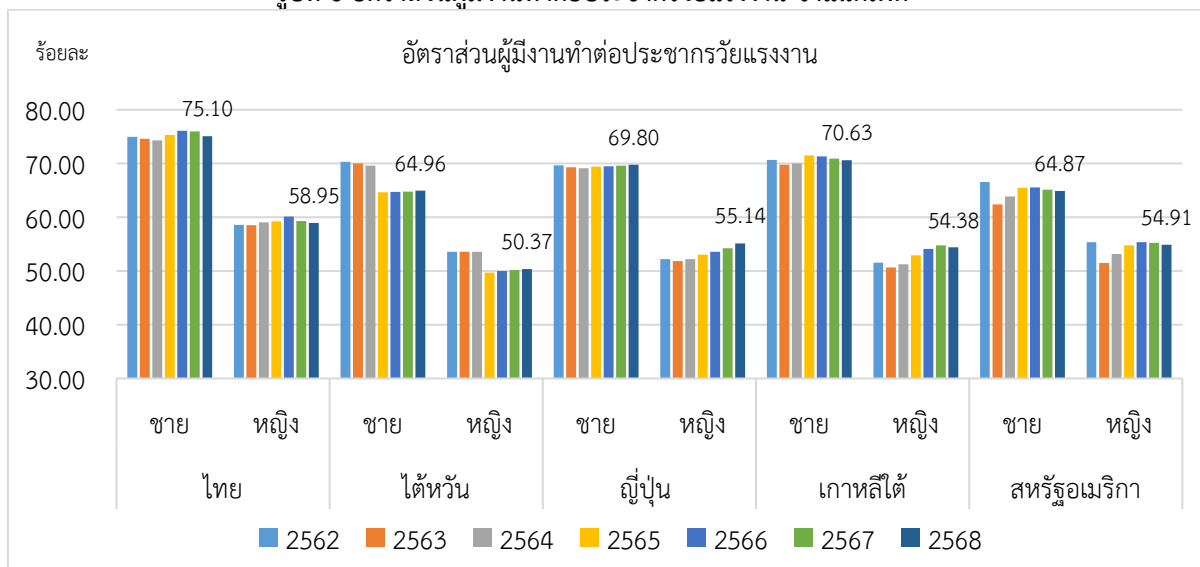
ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = {ผู้มีงานทำ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป} *100

[2] สหรัฐอเมริกา อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = {ผู้มีงานทำ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป} *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 6 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 6 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ

อัตราการมีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2562	74.97	58.57	70.32	53.55	69.66	52.19	70.65	51.55	66.58	55.35
2563	74.59	58.54	70.00	53.60	69.28	51.83	69.81	50.66	62.40	51.51
2564	74.33	59.05	69.62	53.59	69.15	52.18	70.04	51.23	63.90	53.16
2565	75.33	59.22	64.67	49.73	69.43	53.02	71.51	52.90	65.47	54.74
2566	76.10	60.12	64.71	50.02	69.46	53.56	71.34	54.09	65.56	55.33
2567	75.95	59.31	64.79	50.18	69.62	54.24	70.90	54.74	65.16	55.24
2568	75.10	58.95	64.96	50.37	69.80	55.14	70.63	54.38	64.87	54.91

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

[2] สหรัฐอเมริกา อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = {ผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ประชากรอายุ 16 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ} *100

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

4. อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

อัตราการจ้างงาน คือ สัดส่วนร้อยละของประชากรวัยแรงงานที่มีงานทำเมื่อเทียบกับประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานทั้งหมดของประเทศ ช่วยสะท้อนความสามารถในการจ้างงานและระบบเศรษฐกิจในภาพรวม โดยตั้งแต่ ปี 2562 – 2568 อัตราการจ้างงานของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่างร้อยละ 95-99 โดยประเทศไทยมีอัตราการจ้างงานสูงที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 98.74 และเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าในปี 2567 และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** อัตราการจ้างงานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 98.74 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 98.64 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 98.71 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 98.62 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 98.77 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 98.66

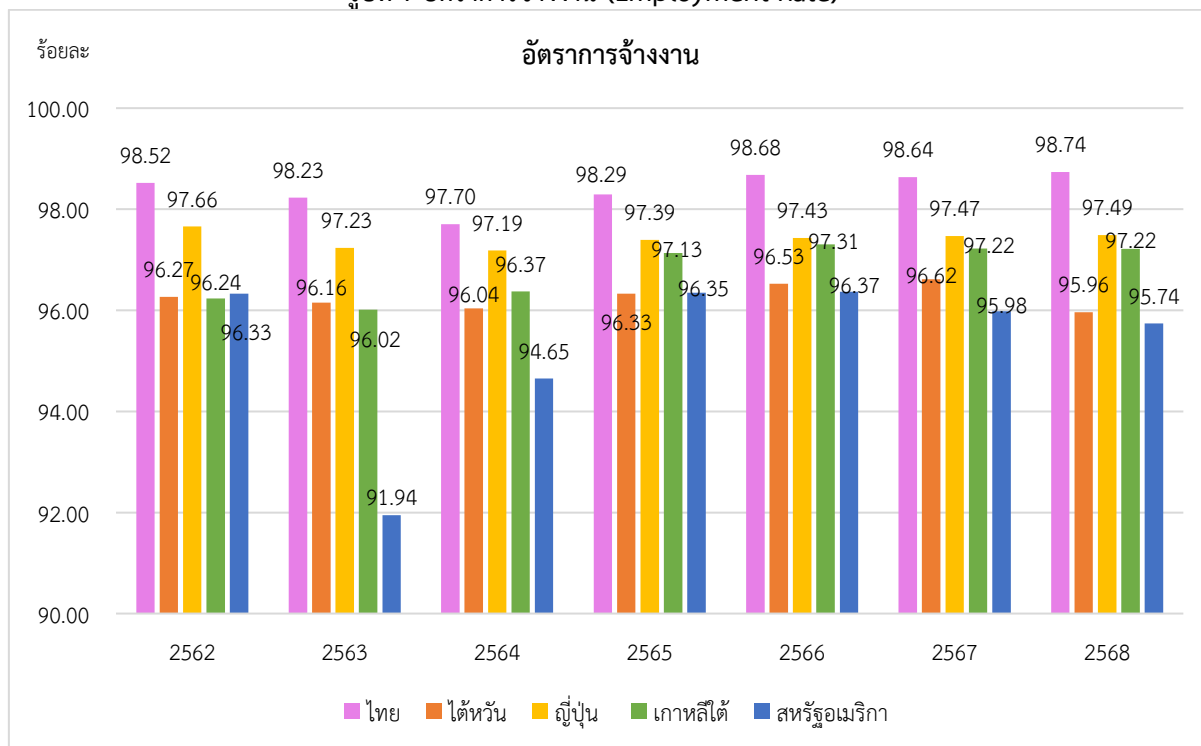
- **ไต้หวัน** อัตราการจ้างงานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 95.96 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.62 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 96.59 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.58 และเพศหญิงร้อยละ 95.20 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.59

- **ญี่ปุ่น** อัตราการจ้างงานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 97.49 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.47 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 97.32 ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 97.37 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 97.69 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.59

- **เกาหลีใต้** อัตราการจ้างงานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 97.22 คงที่จากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.22 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 98.63 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.26 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 95.52 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 97.17

- **สหรัฐอเมริกา** อัตราการจ้างงานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 95.74 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 95.98 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการจ้างงานเพศชายอยู่ที่ร้อยละ 95.66 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 95.88 และเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 95.82 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 96.08

รูปที่ 7 อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

ตารางที่ 7 อัตราการจ้างงาน (Employment Rate)

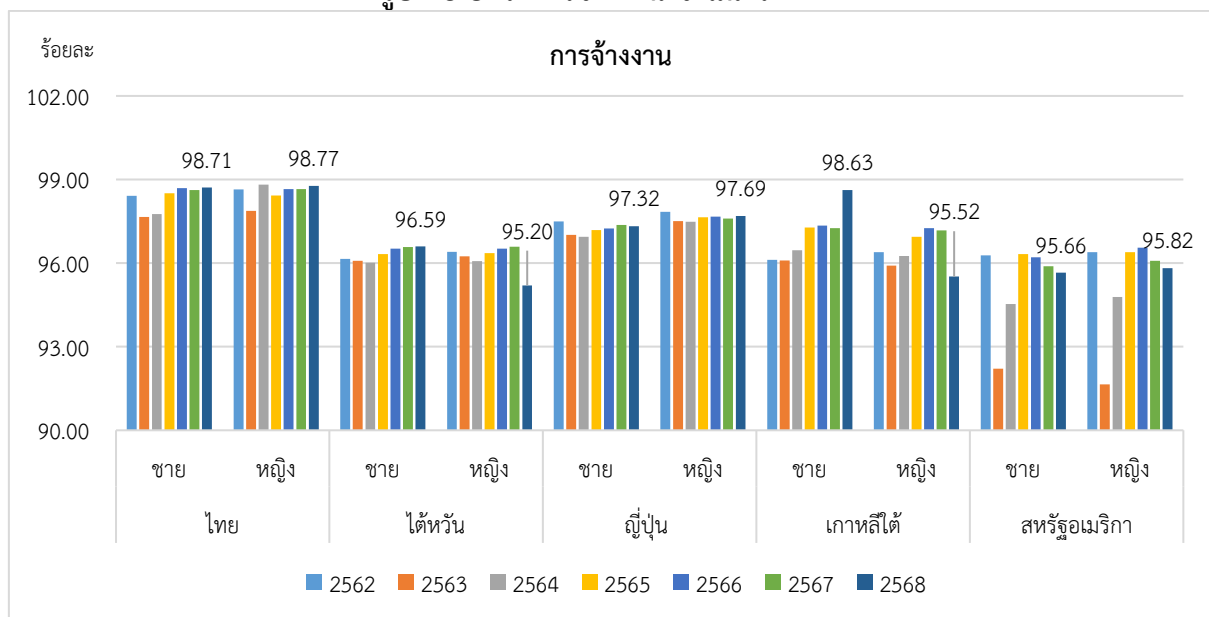
ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	98.52	98.23	97.70	98.29	98.68	98.64	98.74
ไต้หวัน	96.27	96.16	96.04	96.33	96.53	96.62	95.96
ญี่ปุ่น	97.66	97.23	97.19	97.39	97.43	97.47	97.49
เกาหลีใต้	96.24	96.02	96.37	97.13	97.31	97.22	97.22
สหรัฐอเมริกา	96.33	91.94	94.65	96.35	96.37	95.98	95.74

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการจ้างงาน = {จำนวนผู้มีงานทำ / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 8 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 8 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ

อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ										
ปี / เพศ	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2562	98.42	98.64	96.15	96.41	97.49	97.84	96.12	96.40	96.28	96.39
2563	97.66	97.88	96.08	96.24	97.02	97.50	96.09	95.91	92.21	91.65
2564	97.76	98.81	96.01	96.07	96.95	97.48	96.46	96.26	94.53	94.78
2565	98.51	98.43	96.32	96.36	97.19	97.64	97.28	96.95	96.32	96.39
2566	98.69	98.66	96.51	96.52	97.24	97.66	97.35	97.25	96.21	96.56
2567	98.62	98.66	96.58	96.59	97.37	97.59	97.26	97.17	95.88	96.08
2568	98.71	98.77	96.59	95.20	97.32	97.69	98.63	95.52	95.66	95.82

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ = {จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

5. อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

อัตราการว่างงาน คือ สัดส่วนร้อยละผู้ว่างงานต่อประชากรวัยแรงงาน แสดงให้เห็นถึงอุปทานส่วนเกินของแรงงานที่มีอยู่ในประเทศ เพื่อชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์การว่างงานของประเทศ โดยตั้งแต่ ปี 2562 – 2568 อัตราการว่างงานของทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 ในปี 2568 สหรัฐอเมริกามีอัตราการว่างงานสูงที่สุดซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.26 และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่าในปี 2568 ได้หวัน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงานของเพศชายสูงกว่าเพศหญิง ในขณะที่ไทยมีอัตราการว่างงานในเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย และเมื่อจำแนกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** การว่างงานในปี 2568 มีจำนวน 3.27 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 0.82 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.00 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 0.77 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 0.98 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 0.87 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.02

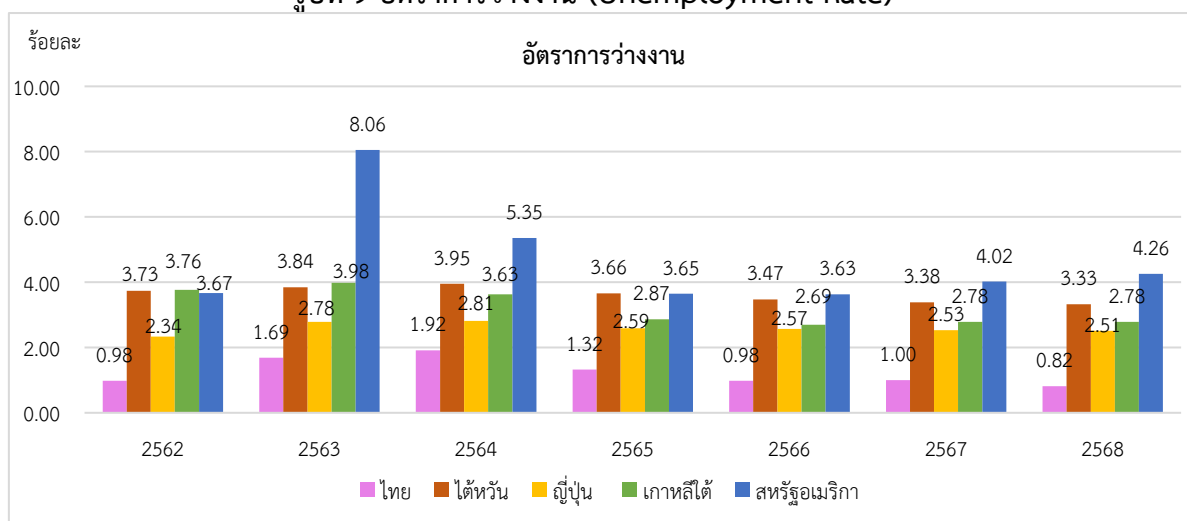
- **ไต้หวัน** การว่างงานในปี 2568 มีจำนวน 4.03 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.33 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.38 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 3.36 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.37 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 3.28 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.40

- **ญี่ปุ่น** การว่างงานในปี 2568 มีจำนวน 1.76 ล้านคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.51 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.53 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 2.68 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.66 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 2.31 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.41

- **เกาหลีใต้** การว่างงานในปี 2568 มีจำนวน 8.24 แสนคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.78 คงที่จากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.78 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 2.88 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.74 และอัตราการว่างงานเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 2.67 ลดลงจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.83

- **สหรัฐอเมริกา** การว่างงานในปี 2568 มีจำนวน 6.67 ล้านคน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 4.26 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.02 โดยเมื่อจำแนกตามเพศ อัตราการว่างงานเพศชาย อยู่ที่ร้อยละ 4.34 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.11 และอัตราว่างงานเพศหญิงร้อยละ 4.18 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.91

รูปที่ 9 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

ตาราง 9 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)

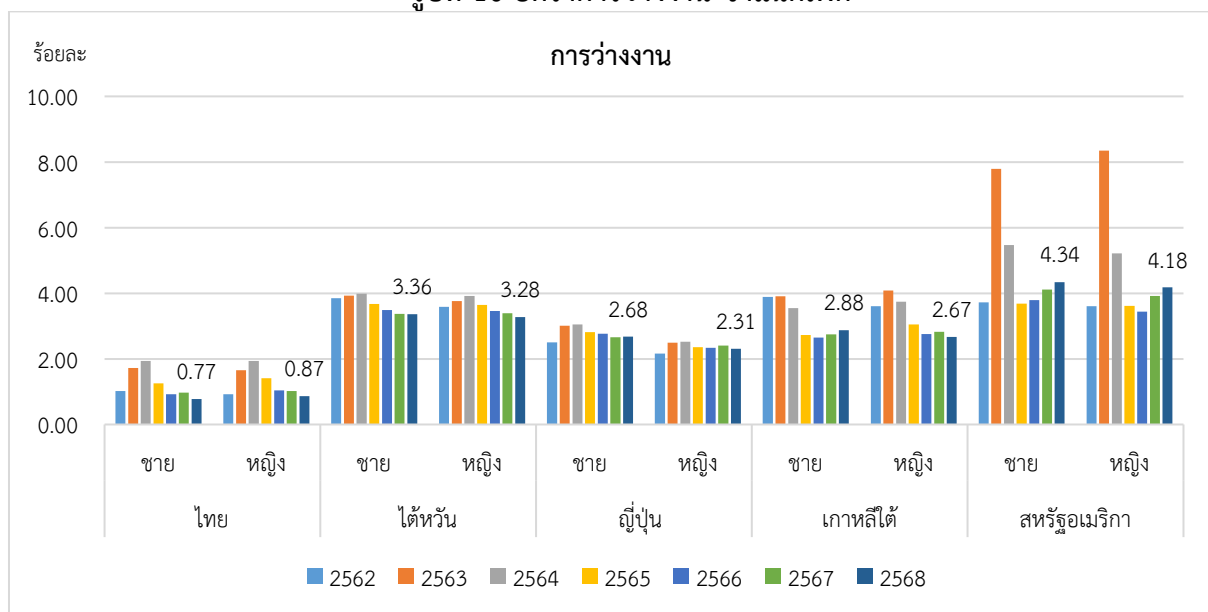
ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	0.98	1.69	1.92	1.32	0.98	1.00	0.82
ไต้หวัน	3.73	3.84	3.95	3.66	3.47	3.38	3.33
ญี่ปุ่น	2.34	2.78	2.81	2.59	2.57	2.53	2.51
เกาหลีใต้	3.76	3.98	3.63	2.87	2.69	2.78	2.78
สหรัฐอเมริกา	3.67	8.06	5.35	3.65	3.63	4.02	4.26

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

รูปที่ 10 อัตราการว่างงาน จำแนกเพศ

ตารางที่ 10 อัตราการว่างงาน จำแนกเพศ

ร้อยละ ผู้ว่างงาน จำแนกเพศ										
ปี	ไทย		ไต้หวัน		ญี่ปุ่น		เกาหลีใต้		สหรัฐอเมริกา	
เพศ	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
2562	1.02	0.93	3.85	3.59	2.51	2.16	3.88	3.60	3.72	3.61
2563	1.72	1.65	3.93	3.76	3.01	2.50	3.91	4.09	7.79	8.35
2564	1.94	1.94	3.99	3.91	3.05	2.52	3.54	3.74	5.47	5.22
2565	1.25	1.41	3.68	3.64	2.81	2.36	2.72	3.05	3.68	3.61
2566	0.92	1.04	3.49	3.46	2.76	2.34	2.65	2.75	3.79	3.44
2567	0.98	1.02	3.37	3.40	2.66	2.41	2.74	2.83	4.11	3.91
2568	0.77	0.87	3.36	3.28	2.68	2.31	2.88	2.67	4.34	4.18

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

6. สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามรายสาขาหลักทางเศรษฐกิจ

สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามรายสาขาหลักทางเศรษฐกิจ คือ ตัวชี้วัดสถิติแรงงานที่แสดงร้อยละของประชากรที่มีงานทำทั้งหมด โดยแบ่งโครงสร้างการทำงานออกเป็น 3 สาขา ได้แก่

ภาคเกษตร : เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง

ภาคการผลิต : การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน, การผลิต, ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ, การจัดหา น้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย สิ่งปฏิกูล, การก่อสร้าง

ภาคบริการ : การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์, การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า, ที่พักแรม และการบริการด้านอาหาร, ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร, กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย, กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์, กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค, กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน, การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ, การศึกษา, กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์, กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ, กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน, กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก

ตารางที่ 11 สัดส่วนผู้มีงานทำ จำแนกผู้มีงานทำตามรายสาขา/รายประเทศ/รายปี

ปี/รายสาขา	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไต้หวัน							
ภาคเกษตร	5.08	4.76	4.73	4.64	4.42	4.26	4.18
ภาคการผลิต	37.21	35.44	35.46	35.40	35.08	34.93	34.81
ภาคบริการ	57.71	59.80	59.81	59.96	60.51	60.81	61.01
ญี่ปุ่น							
ภาคเกษตร	3.28	3.18	3.11	3.04	2.94	2.82	2.40
ภาคการผลิต	24.63	24.45	24.25	24.09	24.21	23.83	23.57
ภาคบริการ	72.08	72.37	72.64	72.88	72.85	73.35	74.02
เกาหลีใต้							
ภาคเกษตร	5.16	5.40	5.37	5.45	5.32	5.20	5.15
ภาคการผลิต	17.12	24.64	24.60	24.46	23.00	23.66	22.77
ภาคบริการ	77.72	69.98	70.03	70.09	70.68	71.14	72.08
สหรัฐอเมริกา							
ภาคเกษตร	0.42	0.38	0.38	0.36	0.36	0.35	0.34
ภาคการผลิต	11.71	11.85	11.81	11.74	11.69	11.60	11.48
ภาคบริการ	87.88	87.77	87.81	87.90	87.96	88.06	88.18
ไทย							
ภาคเกษตร	31.43	31.19	31.80	30.40	30.19	28.94	28.32
ภาคการผลิต	17.02	16.65	16.36	16.62	16.24	16.43	16.66
ภาคบริการ	51.55	51.59	51.67	53.13	53.57	54.63	55.03

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : [1] อัตราการจ้างงานในภาคเกษตร = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร / จำนวนผู้มีงานทำ} *100,
 [2] อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม / จำนวนผู้มีงานทำ} *100,
 [3] อัตราการจ้างงานในภาคบริการ = {จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ / จำนวนผู้มีงานทำ} *100
 [4] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

กลุ่มที่ 2
รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิผล
(Adequate earnings and productive work)

กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (Adequate earnings and productive work)

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงถึงตัวแปรที่สำคัญในการส่งเสริมรายได้ที่เพียงพอ และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของวาระการทำงานที่มีคุณค่า (Decent work) เพื่อให้แรงงานได้รับค่าจ้างขั้นต่ำอย่างเหมาะสมและยุติธรรม โดยมีดัชนีชี้วัดทั้งหมด 4 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)
3. ค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)
4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

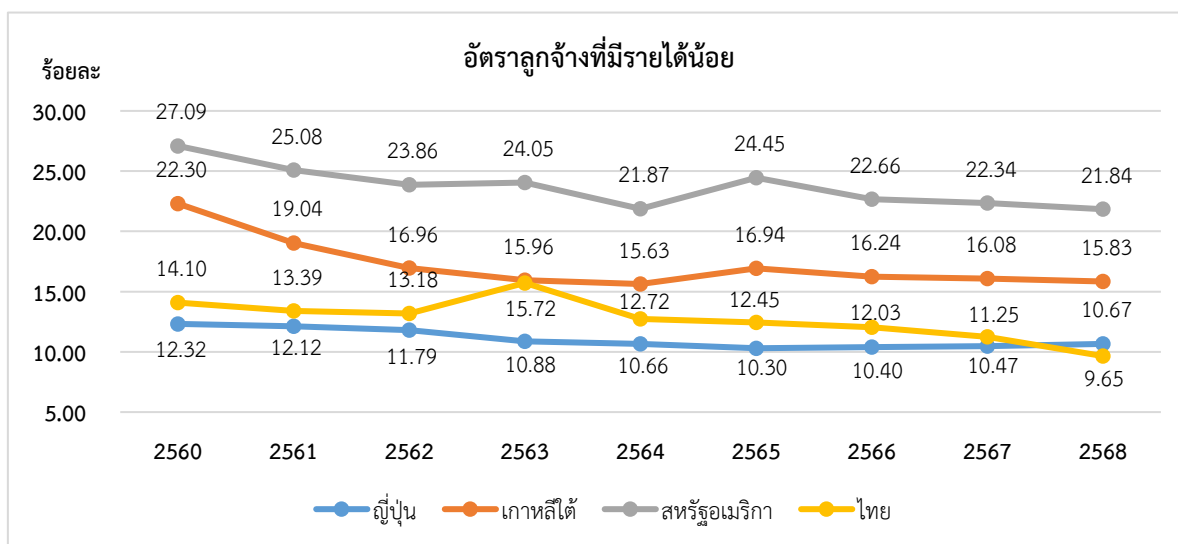
1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)^[1]

อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate) หมายถึง สัดส่วนร้อยละของลูกจ้างทั้งหมดที่มีรายได้ต่ำกว่า 2 ใน 3 หรือประมาณร้อยละ 66.7 ของรายได้มัธยฐานของลูกจ้างหรือผู้มีงานทำทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจนั้นๆ¹ โดยคำนวณจากรายได้ต่อชั่วโมงการทำงานจริง

เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยทั้ง 4 ประเทศ พบว่า ในปี 2568 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่ไทย เกาหลีใต้ และสหรัฐอเมริกา อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยลดลงปีที่ผ่านมา ซึ่งในปี 2568 ประเทศที่มีอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยสูงที่สุดคือ สหรัฐอเมริกาอยู่ที่ร้อยละ 21.84 ประเทศที่มีอัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อยต่ำที่สุด คือ ไทยซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 9.65 เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- ญี่ปุ่น ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 10.67 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 10.47
- เกาหลีใต้ ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 15.83 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ ร้อยละ 16.08
- สหรัฐอเมริกา ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 21.84 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 22.34
- ไทย ลูกจ้างที่มีรายได้น้อยในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 9.65 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 11.25

รูปที่ 11 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)

¹ อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Low Pay Rate: LPR) หมายถึง สัดส่วนร้อยละของลูกจ้างทั้งหมดที่มีรายได้เป็นรายชั่วโมงต่ำกว่าสองในสาม (2/3 หรือประมาณร้อยละ 66.7)

ตามนิยามขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ตารางที่ 12 อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ญี่ปุ่น	11.79	10.88	10.66	10.30	10.40	10.47	10.67
เกาหลีใต้	16.96	15.96	15.63	16.94	16.24	16.08	15.83
สหรัฐอเมริกา	23.86	24.05	21.87	24.45	22.66	22.34	21.84
ไทย	13.18	15.72	12.72	12.45	12.03	11.25	9.65

ที่มา ข้อมูลจาก Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD)

หมายเหตุ : [1] ค่าจำกัดความของ อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย (Employees with low pay rate) คือ พนักงานประจำที่มีรายได้น้อยกว่าสองในสามส่วนของรายได้มาตรฐานรวมของพนักงานประจำทั้งหมด

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings) หมายถึง ค่าจ้างหรือรายได้เฉลี่ยที่เป็นตัวเงินของลูกจ้างที่นำมาหักผลกระทบจากอัตราเงินเฟ้อ และระดับราคาสินค้าออกแล้ว เพื่อสะท้อนอำนาจซื้อที่แท้จริง และมาตรฐานการครองชีพของลูกจ้าง ว่าเงินที่ได้รับนั้นสามารถนำไปซื้อสินค้าและบริการได้มากน้อยเพียงใดในความเป็นจริง

เมื่อพิจารณาข้อมูลค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย ทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ พบว่า ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยเมื่อแปลงค่าเงินเป็นเงินบาทแล้ว ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา ไทย และเกาหลีใต้ มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ในขณะที่ญี่ปุ่น มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยลดลงจากปีก่อนหน้า โดยในปี 2568 ประเทศที่มีค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยมากที่สุด คือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งอยู่ที่ 158,326.35 บาท รองลงมาคือเกาหลีใต้อยู่ที่ 83,742.71 บาท เมื่อจำแนก เป็นรายประเทศ/เขตเศรษฐกิจ พบว่า

- ไต้หวัน ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ที่ 59,795.28 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ 59,412.02 บาท (เพิ่มขึ้น 383.26 บาท)

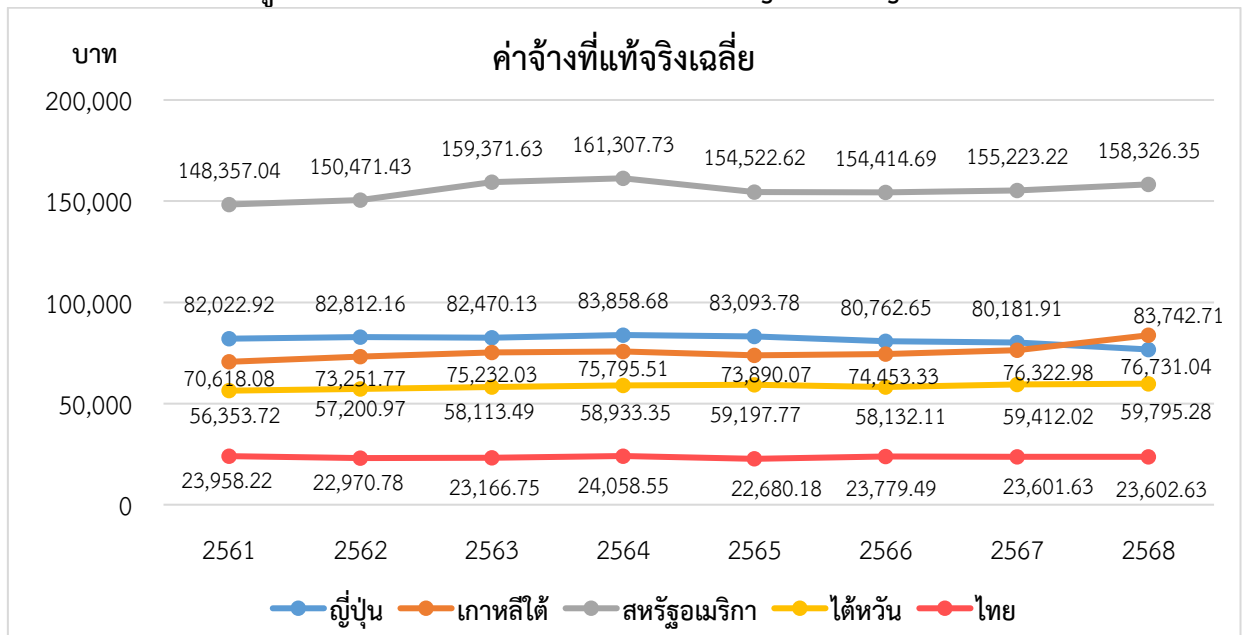
- ญี่ปุ่น ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ที่ 76,731.04 บาท ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 80,181.91 บาท (ลดลง 3,450.87 บาท)

- เกาหลีใต้ ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ที่ 83,742.71 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 76,322.98 บาท (เพิ่มขึ้น 7,419.71 บาท)

- สหรัฐอเมริกา ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ที่ 158,326.35 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 155,223.22 บาท (เพิ่มขึ้น 3,103.13 บาท)

- ไทย ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ที่ 23,602.63 บาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 23,601.63 บาท (เพิ่มขึ้น 1 บาท)

รูปที่ 12 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ตาราง 13 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย (Real average earnings)

ประเทศ/ปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	หน่วย
ไทย	22,970.78	23,166.75	24,058.55	22,680.18	23,779.49	23,601.63	22,812.80	บาท
ไต้หวัน	54,477.11	55,346.18	56,127.00	56,378.82	55,363.91	56,582.88	57,495.46	ดอลลาร์ไต้หวันใหม่
ญี่ปุ่น	376,418.91	374,864.25	381,175.82	377,698.98	367,102.94	364,463.21	365,385.91	เยน
เกาหลีใต้	3,184,859.54	3,270,957.86	3,295,457.04	3,212,611.94	3,237,101.43	3,318,390.44	3,640,987.37	วอน
สหรัฐอเมริกา	4,655.68	4,931.05	4,990.96	4,781.02	4,777.68	4,802.70	4,720.52	เหรียญ

แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ (วันที่ 16 กรกฎาคม 2569)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	หน่วย
ไทย ³	22,970.78	23,166.75	24,058.55	22,680.18	23,779.49	23,601.63	23,602.63	บาท
ไต้หวัน ²	57,200.97	58,113.49	58,933.35	59,197.77	58,132.11	59,412.02	59,795.28	บาท
ญี่ปุ่น ¹	82,812.16	82,470.13	83,858.68	83,093.78	80,762.65	80,181.91	76,731.04	บาท
เกาหลีใต้ ¹	73,251.77	75,232.03	75,795.51	73,890.07	74,453.33	76,322.98	83,742.71	บาท
สหรัฐอเมริกา ¹	150,471.43	159,371.63	161,307.73	154,522.62	154,414.69	155,223.22	158,326.35	บาท

ที่มา : ¹ ข้อมูล ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา จาก OECD.Stats

² ข้อมูล ไต้หวัน จาก DGBAS: Directorate-General of Budget, Accounting and Statistics, Executive Yuan, R.O.C. (Taiwan)

³ ไทย จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน (Minimum wage as percentage of median wage)

สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน คือ ตัวชี้วัดทางเศรษฐศาสตร์ที่ใช้เปรียบเทียบสัดส่วนของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำกับรายได้ตรรกกลางของประชากรเพื่อประเมินความเพียงพอและความคุ้มครองของค่าจ้างขั้นต่ำและความเหลื่อมล้ำในตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นหนึ่งในดัชนีชี้วัดสถิติแรงงานที่สำคัญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และเป็นเครื่องมือวัดความเหมาะสมของรายได้ภายใต้วาระงานที่มีคุณค่า สะท้อนว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดนั้นสูงหรือต่ำเพียงใด เมื่อเทียบกับรายได้ของลูกจ้างที่อยู่ตรงกลางการกระจายตัวของรายได้ในประเทศช่วยประเมินความเสี่ยงเรื่องความยากจนในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ค่าจ้างมัธยฐานเป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าจ้างระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศพัฒนาแล้ว เนื่องจากเป็นตัวแทนที่สะท้อนค่าจ้างทั่วไปได้ดีกว่าค่าจ้างเฉลี่ย ซึ่งอาจถูกบิดเบือนไปจากค่าจ้างที่สูงหรือค่าจ้างที่ต่ำมากในบางกลุ่มแรงงาน การใช้ค่าจ้างมัธยฐานจึงทำให้เห็นภาพที่เป็นกลางมากกว่าในส่วนของการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ ประเทศพัฒนาแล้วจะใช้อัตราส่วนค่าจ้างขั้นต่ำเมื่อเทียบกับค่าจ้างมัธยฐาน ซึ่งอยู่ในช่วงร้อยละ 25 ถึงร้อยละ 60 อัตราส่วนนี้สะท้อนให้เห็นถึงระดับการคุ้มครองแรงงานที่ได้รับค่าจ้างขั้นต่ำ ในขณะที่ในประเทศกำลังพัฒนาอัตราส่วนนี้จะสูงกว่า เนื่องจากผู้ที่ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยในประเทศเหล่านี้มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ค่าจ้างขั้นต่ำจึงมีสัดส่วนที่สูงกว่าค่าจ้างมัธยฐาน

เมื่อนำข้อมูลทั้ง 4 ประเทศ เปรียบเทียบกัน จะพบว่า สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานของสหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้และญี่ปุ่น มีสัดส่วนที่ลดลงจากปีก่อน ในขณะที่ไทยมีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานของค่าจ้างเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ซึ่งในปี 2568 ประเทศไทยมีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานมากที่สุด อยู่ที่ร้อยละ 70.15 รองลงมาคือ เกาหลีใต้อยู่ที่ร้อยละ 59.57 ส่วนสหรัฐอเมริกามีสัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานต่ำที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 24.09 ทั้งนี้ เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- ไทย สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 70.15 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 68.95

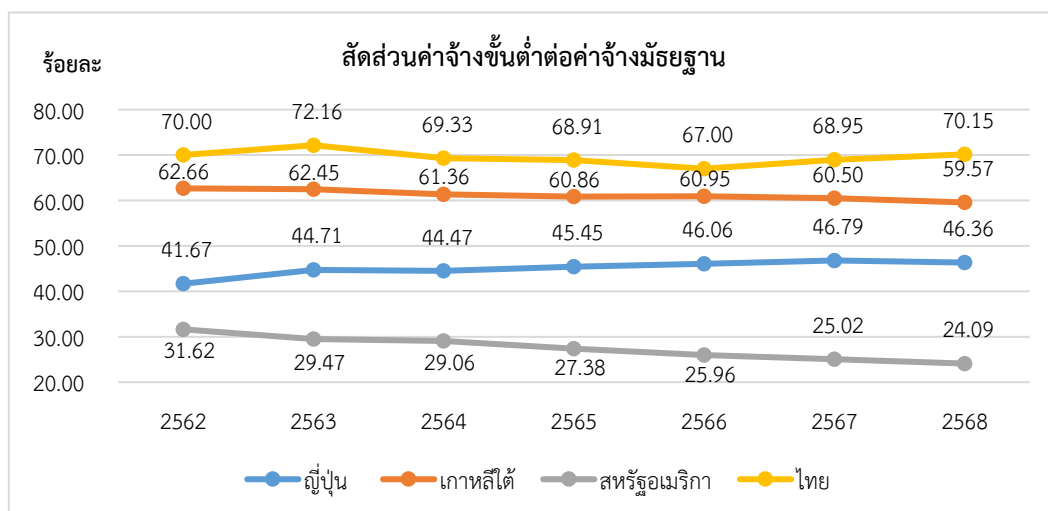
- ญี่ปุ่น สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 46.36 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 46.79

- เกาหลีใต้ สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 59.57 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 60.50

- สหรัฐอเมริกา สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐานในปี 2568 อยู่ที่ร้อยละ 24.09 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 25.02

รูปที่ 13 สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน

(Minimum wage as percentage of median wage)

ตารางที่ 14 สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำคิดเป็นร้อยละของค่าจ้างมัธยฐาน
(Minimum wage as percentage of median wage)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	70.00	72.16	69.33	68.91	67.00	68.95	70.15*
ญี่ปุ่น	41.67	44.71	44.47	45.45	46.06	46.79	46.36
เกาหลีใต้	62.66	62.45	61.36	60.86	60.95	60.50	59.57
สหรัฐอเมริกา	31.62	29.47	29.06	27.38	25.96	25.02	24.09

ที่มา : ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา ใช้ข้อมูลจาก Organization for Economic Co-operation and Development (OECD), KDI FOCUS (Employment Effect of Minimum Wage Increase), cepr.org (Optimal minimum wages)

หมายเหตุ ประเทศไทยใช้ข้อมูลจาก ILOSTAT โดยในปี 2568 เป็นค่าประมาณเบื้องต้นจาก ILOSTAT, รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

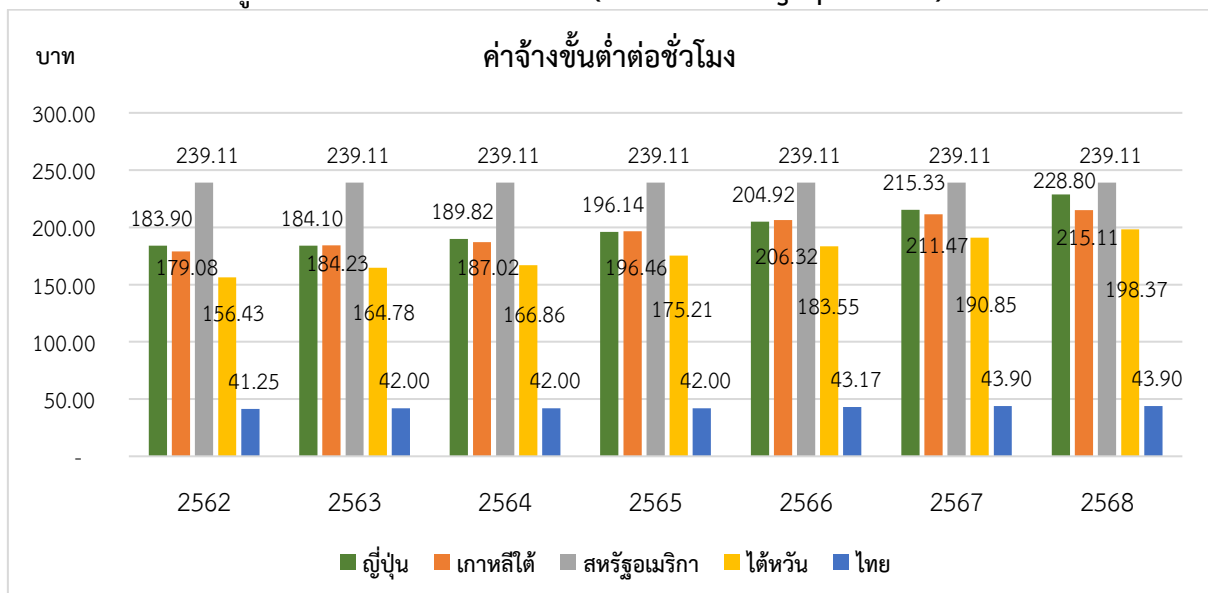
4. ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour) คือ อัตราเงินตอบแทนต่ำที่สุดตามกฎหมายที่นายจ้างต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างในเวลา 1 ชั่วโมง โดยกฎหมายกำหนดไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิและรายได้ของการทำงานให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ ช่วยสร้างมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและลดปัญหาความยากจนในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน

เมื่อพิจารณาข้อมูลของ 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ พบว่า ในแต่ละปีส่วนใหญ่ค่าจ้างจะเพิ่มขึ้น และในปี 2568 ประเทศที่มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงสูงที่สุด คือ สหรัฐอเมริกาซึ่งอยู่ที่ 239.11 บาทต่อชั่วโมง รองลงมาคือญี่ปุ่นซึ่งอยู่ที่ 228.80 บาทต่อชั่วโมง เมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- **ไต้หวัน** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2568 อยู่ที่ 198.37 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ 190.85 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 7.52 บาท/ชั่วโมง)
- **ญี่ปุ่น** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2568 อยู่ที่ 228.80 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนอยู่ที่ 215.33 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 13.47 บาท/ชั่วโมง)
- **เกาหลีใต้** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2568 อยู่ที่ 215.11 บาท/ชั่วโมง เพิ่มขึ้นจากปีก่อนอยู่ที่ 211.47 บาท/ชั่วโมง (เพิ่มขึ้น 3.64 บาท/ชั่วโมง)
- **สหรัฐอเมริกา** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2568 อยู่ที่ 239.11 บาท/ชั่วโมง คงที่จากปีก่อน
- **ไทย** ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมงในปี 2568 อยู่ที่ 43.90 บาท/ชั่วโมง คงที่จากปีก่อน

รูปที่ 14 ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ตาราง 15 ค่าจ้างขั้นต่ำต่อชั่วโมง (Minimum wage per hour)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	หน่วย
ไทย	330	336	336	336	345.36	351	351	บาท/วัน
ไต้หวัน	150	158	160	168	176	183	190	ดอลลาร์ไต้หวันใหม่/ช.ม.
ญี่ปุ่น	901	902	930	961	1,004	1,055	1,121	เยน/ช.ม.
เกาหลีใต้	8,350	8,590	8,720	9,160	9,620	9,860	10,030	วอน/ช.ม.
สหรัฐอเมริกา	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	เหรียญ/ช.ม.

แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ (วันที่ 16 กรกฎาคม 2569)

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	หน่วย/ช.ม.
ไทย	41.25	42.00	42.00	42.00	43.17	43.90	43.90	บาท
ไต้หวัน	156.43	164.78	166.86	175.21	183.55	190.85	198.37	บาท
ญี่ปุ่น	183.90	184.10	189.82	196.14	204.92	215.33	228.80	บาท
เกาหลีใต้	179.08	184.23	187.02	196.46	206.32	211.47	215.11	บาท
สหรัฐอเมริกา	239.11	239.11	239.11	239.11	239.11	239.11	239.11	บาท

ที่มา : กระทรวงแรงงาน, National Statistics Taiwan, National Statistics of Japan, Statistics Korea, Economically Active Population Survey, U.S. Bureau of Labor Statistics

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน, ค่าจ้างขั้นต่ำต่อเดือน คือ 1 เดือนนับวันทำงาน 22 วัน ทำงาน 1 วันเท่ากับ 8 ชั่วโมง

กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

(Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่
ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิตภาพ และงานที่มีคุณค่า
สำหรับทุกคน

ข้อมูลเกี่ยวกับ SDGs

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (United Nations General Assembly: UNGA) สมัยสามัญครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2558 โดยประเทศสมาชิกจำนวน 193 ประเทศ ให้การรับรองวาระการพัฒนายั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) เพื่อเป็นกรอบการบรรลุการพัฒนาในระดับระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573 (ค.ศ. 2030) ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย และภายใต้หนึ่งเป้าหมายมีเป้าหมายย่อยที่เรียกว่าเป้าประสงค์ (Targets) จำนวนทั้งสิ้น 169 เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด (Indicators) ภายใต้เป้าประสงค์อีกจำนวน 232 ตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ที่มีผลผลิตและการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิคุ้มกันและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดiversity ความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน² (ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

ในการดำเนินงานขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) กระทรวงแรงงานได้รับมอบหมายตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2563 ให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับเป้าหมายย่อย (Target) ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลผลิต และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน จำนวน 4 เป้าหมายย่อย 6 ตัวชี้วัด ได้แก่

² ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. 2022. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2568.
<https://www.sdgmove.com/intro-to-sdgs/>

1) เป้าหมายย่อยที่ 8.5 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

- **ตัวชี้วัดที่ 8.5.1** รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ

หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

- **ตัวชี้วัดที่ 8.5.2** อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ

หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) กรมกิจการผู้สูงอายุ (พม.)

2) เป้าหมายย่อยที่ 8.6 จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่

- **ตัวชี้วัดที่ 8.6.1** สัดส่วนของเยาวชน (15-64 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม

หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดท.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

3) เป้าหมายย่อยที่ 8.8 จำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่

- **ตัวชี้วัดที่ 8.8.1** อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ร้ายแรง จากการทำงาน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว

หน่วยงานจัดเก็บข้อมูล กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) กระทรวงแรงงาน (รง.)

- **ตัวชี้วัดที่ 8.8.2** ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักกรรมสัญญาของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว ยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล

4) เป้าหมายย่อยที่ 8.b จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่

- **ตัวชี้วัดที่ 8.b.1** การมียุทธศาสตร์การจ้างงานเยาวชนระดับประเทศที่ดำเนินการและพัฒนาในฐานะที่เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญหรือในฐานะที่เป็นส่วนของยุทธศาสตร์ การจ้างงานของประเทศ ยังไม่มีหน่วยงานจัดเก็บข้อมูล

จากรายงาน Sustainable Development Report 2026³ ปัจจุบันประเทศไทยมีผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยมีคะแนน SDG รวม 75.4 คะแนน อยู่ในอันดับ 43 จาก 169 ประเทศ และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ที่ 70.5 คะแนน ขณะเดียวกัน ศักยภาพด้านระบบข้อมูลและสถิติของประเทศไทยมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง โดยคะแนน Statistical Performance Index เพิ่มขึ้นจาก 77.7 คะแนนในปี 2016 เป็น 85.0 คะแนนในปี 2024 หรือเพิ่มขึ้น 7.3 คะแนน และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชียใต้ที่ 68.5 คะแนน สะท้อนถึงการพัฒนาขีดความสามารถของระบบสถิติในการจัดทำข้อมูลเพื่อสนับสนุนการกำหนดนโยบายและติดตามความก้าวหน้าการพัฒนาประเทศ

ขณะที่เป้าหมายที่ 8 Decent Work and Economic Growth หรือการจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ พบว่ายังคงมีความท้าทายที่มีนัยสำคัญ (Significant Challenges) โดยประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งยกระดับคุณภาพและผลิตภาพแรงงาน ส่งเสริมรายได้และความมั่นคงในการทำงาน เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงงานที่มีคุณค่าลดความเปราะบางของแรงงาน และพัฒนาทักษะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ทั่วถึงและยั่งยืน

³ รายงาน Sustainable Development Report 2026 สืบค้นเมื่อ 24 สิงหาคม 2568.

<https://s3.amazonaws.com/sustainabledevelopment.report/2026/sustainable-development-report-2026.pdf>

1. เป้าหมายย่อยที่ 8.5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573

1.1) ตัวชี้วัดที่ 8.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย จำแนกตามเพศ อาชีพ อายุ และความพิการ^[1]

ตารางที่ 16 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศเกาหลีใต้ จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[2]

อาชีพ	ปี						
	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	1,458.49	1,375.86	1,424.37	1,701.95	n/a	n/a	n/a
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	627.44	587.61	599.83	677.62	n/a	n/a	n/a
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ^[3] (Technicians and associate professionals)	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	605.33	551.73	570.87	648.64	n/a	n/a	n/a
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	398.21	376.17	384.42	417.39	n/a	n/a	n/a
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	339.99	346.98	358.20	369.65	n/a	n/a	n/a
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	460.82	440.45	448.98	498.00	n/a	n/a	n/a
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	448.46	429.96	433.65	487.36	n/a	n/a	n/a
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	306.83	295.85	294.11	328.82	n/a	n/a	n/a

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2568 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2569

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 17 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศเกาหลีใต้ จำแนกตามเพศและอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ	เพศ ^[2]	ปี						
		2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	1,353.17	1,250.95	1,268.33	1,532.58	n/a	n/a	n/a
	ชาย	1,688.07	1,599.30	1,664.88	1,979.15	n/a	n/a	n/a
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	542.35	511.67	521.19	592.60	n/a	n/a	n/a
	ชาย	836.73	784.39	800.69	909.30	n/a	n/a	n/a
3. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	หญิง	551.16	506.00	525.44	605.27	n/a	n/a	n/a
	ชาย	797.08	723.66	748.85	847.23	n/a	n/a	n/a
4. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	363.25	345.05	354.58	384.83	n/a	n/a	n/a
	ชาย	570.52	542.85	552.51	604.24	n/a	n/a	n/a
5. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	318.83	336.35	322.29	340.67	n/a	n/a	n/a
	ชาย	397.68	403.12	421.66	437.36	n/a	n/a	n/a
6. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	354.97	341.73	341.39	386.58	n/a	n/a	n/a
	ชาย	544.57	518.74	530.98	590.92	n/a	n/a	n/a
7. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	425.14	394.28	395.68	449.23	n/a	n/a	n/a
	ชาย	525.31	503.15	508.00	570.18	n/a	n/a	n/a
8. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	328.24	311.21	313.37	350.12	n/a	n/a	n/a
	ชาย	368.32	357.87	353.31	395.81	n/a	n/a	n/a

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2569

[2] ข้อมูลอายุ ความพิการ และข้อมูลปี 2566 - 2568 ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศเกาหลีใต้ เมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงทุกอาชีพมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี 2563 อัตราค่าจ้างเฉลี่ยส่วนใหญ่เกือบทุกอาชีพทั้งเพศหญิงและเพศชายลดลงเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็นผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่มีต่อตลาดแรงงาน อย่างไรก็ตาม เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ โดยในปี 2565 เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ

ตารางที่ 18 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ	ปี						
	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	1,409.01	1,586.17	1,566.68	1,646.68	1,856.75	2,043.98	2,258.93
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	1,382.79	1,459.12	1,482.65	1,642.64	1,768.35	1,983.47	2,086.12
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	1,014.32	1,122.32	1,105.18	1,179.13	1,293.07	1,494.08	1,500.46
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	732.82	798.30	889.05	896.45	893.76	1,009.05	1,027.76
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	782.91	782.84	736.45	828.55	861.15	909.55	926.57
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	586.25	586.20	655.11	742.16	897.45	753.26	731.23
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	958.71	958.63	945.86	1,043.00	1,041.99	1,092.74	1,177.04
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	794.94	794.94	836.62	901.82	919.64	967.37	1,147.79
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	713.26	713.26	714.60	743.51	786.87	819.47	831.76

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2569

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 19 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศสหรัฐอเมริกา จำแนกตามเพศและอาชีพ (สกุลเงินบาท)^[1]

อาชีพ	เพศ	ปี						
		2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	1,291.97	1,435.82	1,383.05	1,575.30	1,653.95	1,710.08	1,922.49
	ชาย	1,502.03	1,706.72	1,722.85	1,703.69	2,031.05	2,339.26	2,540.24
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	1,277.52	1,327.93	1,372.97	1,526.57	1,646.55	1,744.70	1,830.74
	ชาย	1,509.76	1,618.66	1,615.63	1,782.00	1,913.42	2,274.05	2,394.71
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	หญิง	920.24	1,006.62	985.78	1,068.46	1,142.74	1,336.33	1,243.57
	ชาย	1,110.47	1,275.84	1,264.07	1,325.58	1,488.92	1,705.71	1,839.14
4. พนักงานสนับสนุนเสมือน (Clerical support workers)	หญิง	707.49	767.99	832.18	863.44	846.30	992.17	959.23
	ชาย	802.27	883.27	1043.59	988.81	1,017.71	1,054.68	1,199.20
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	594.56	681.61	654.39	747.49	760.93	803.28	818.07
	ชาย	733.71	910.49	851.34	938.73	996.20	1,050.65	1,065.77
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	467.85	471.21	694.72	706.15	757.91	629.85	636.91
	ชาย	667.83	609.01	646.99	750.51	934.69	787.82	761.27
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	589.86	743.45	693.37	727.99	720.93	847.64	926.29
	ชาย	920.91	994.52	987.80	1,096.36	1,099.05	1,134.34	1,219.03
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	618.09	715.22	678.25	794.54	770.01	824.79	889.32
	ชาย	759.59	812.35	874.20	928.64	956.54	1,001.58	1,203.57
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	527.00	623.80	644.64	637.25	694.38	679.93	738.08
	ชาย	651.03	747.82	743.45	787.15	824.79	874.53	870.50

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database หมายเหตุ : [1] แปลงค่าเงินเทียบเงินบาท ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2569 [2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า ในปี 2568 เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ โดยอาชีพผู้จัดการ (Managers) เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 1,922.49 บาท/ชั่วโมง และเพศชายรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 2,540.24 บาท/ชั่วโมง อย่างไรก็ตาม อาชีพคนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers) เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงน้อยที่สุดที่ 636.91 บาท/ชั่วโมง และอาชีพพนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations) เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงน้อยที่สุดที่ 870.50 บาท/ชั่วโมง

ตารางที่ 20 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศไทย จำแนกตามอาชีพ (สกุลเงินบาท)

อาชีพ ^[1]	ปี						
	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	193.73	205.91	184.09	187.75	192.37	182.29	182.16
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	180.86	200.38	190.48	185.54	187.73	185.34	189.26
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	127.79	137.32	130.27	133.01	137.51	136.52	137.19
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	91.51	95.36	91.51	93.82	97.78	94.90	99.11
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	66.24	66.73	68.16	68.93	69.62	69.67	70.87
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	43.52	44.58	48.24	52.28	50.02	54.09	53.57
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	61.04	63.65	63.63	67.38	69.47	69.06	71.75
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	63.68	68.21	65.87	69.96	71.29	71.43	74.95
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	43.64	45.41	46.80	48.09	50.90	51.99	53.47

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ตารางที่ 21 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้างหญิงและชาย ประเทศไทย จำแนกตามเพศอาชีพ (สกุลเงินบาท)

อาชีพ	เพศ ^[1]	ปี						
		2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. ผู้จัดการ (Managers)	หญิง	201.28	209.28	186.67	190.76	195.92	194.1	187.65
	ชาย	188.94	203.70	182.38	185.6	189.64	173.53	178.02
2. ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals)	หญิง	176.55	192.58	184.30	176.01	180.27	177.41	182.55
	ชาย	188.30	214.00	201.66	201.97	201.66	199.95	201.8
3. ช่างเทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ (Technicians and associate professionals)	หญิง	116.96	126.34	120.14	121.51	125.39	126.45	127.4
	ชาย	140.79	150.04	143.13	147.75	152.95	149.98	151.3
4. พนักงานสนับสนุนเสมียน (Clerical support workers)	หญิง	90.43	95.31	90.73	92.96	97.09	94.29	99.02
	ชาย	94.04	95.46	93.40	95.90	99.51	96.54	99.36
5. พนักงานบริการและขาย (Service and sales workers)	หญิง	59.33	60.73	63.73	61.69	63.27	63.48	65.05
	ชาย	74.91	74.52	73.61	78.43	78.03	78.04	79.04
6. คนงานเกษตรป่าไม้และประมงที่มีฝีมือ (Skilled agricultural, forestry and fishery workers)	หญิง	39.79	40.79	45.43	50.62	47.37	50.56	51.38
	ชาย	45.71	46.92	49.86	53.18	51.55	55.95	54.54
7. คนงานหัตถกรรมและการค้า (Craft and related trades workers)	หญิง	51.21	53.35	54.31	57.33	59.31	59.15	61.22
	ชาย	63.21	65.89	65.67	69.54	71.73	71.35	74.03
8. ผู้ควบคุมโรงงานและเครื่องจักรและผู้ประกอบ (Plant and machine operators, and assemblers)	หญิง	56.60	61.95	57.97	66.27	63.07	63.98	68.51
	ชาย	67.16	71.10	69.36	71.76	75.06	74.73	78.07
9. พนักงาน/ คนงานทั่วไป (Elementary occupations)	หญิง	43.90	45.81	47.52	48.39	51.76	52.33	53.94
	ชาย	43.40	45.07	46.12	47.79	50.04	51.66	53.02

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

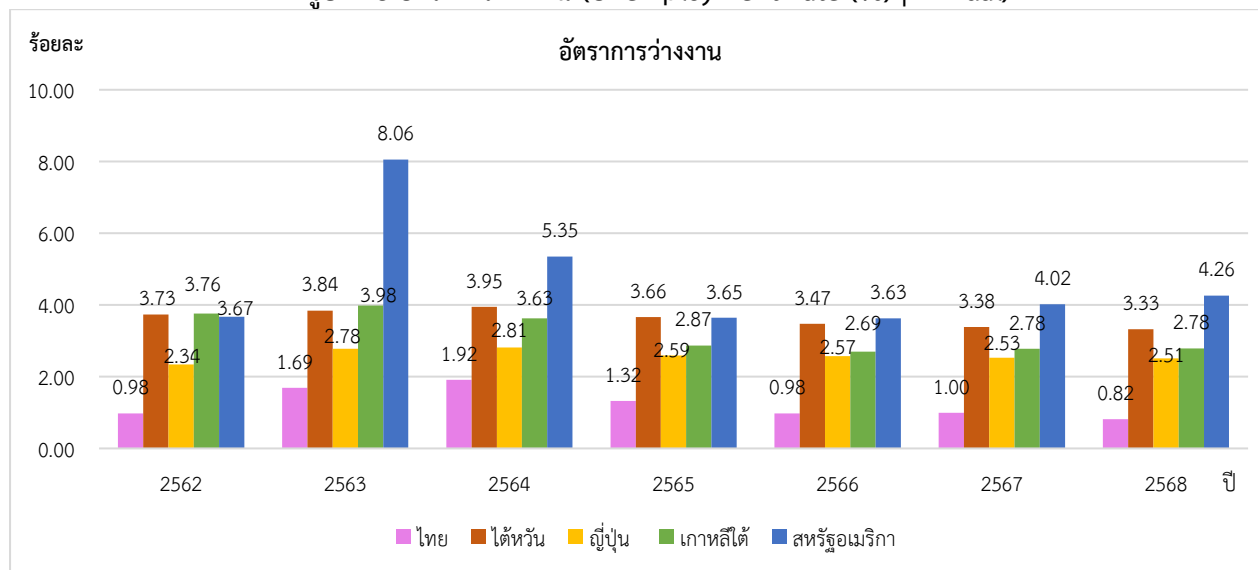
อัตรารายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของประเทศไทย เมื่อจำแนกตามเพศและอาชีพ แสดงให้เห็นว่า ในปี 2568 ส่วนใหญ่เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศหญิงในทุกอาชีพ ยกเว้นอาชีพ ผู้จัดการและพนักงาน/คนงานทั่วไป เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงสูงกว่าเพศชาย ขณะที่อาชีพ ผู้เชี่ยวชาญ (Professionals) เพศชายมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 201.80 บาท/ชั่วโมง และอาชีพผู้จัดการ (Managers) เพศหญิงมีรายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงมากที่สุดที่ 187.65 บาท/ชั่วโมง

1.2) ตัวชี้วัดที่ 8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate (%) | Annual)

อัตราการว่างงาน เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราการว่างงาน ปี 2568 ทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าทั้ง 4 ประเทศและ 1 เขตเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 โดยประเทศที่มีอัตราการว่างงานมากที่สุด คือ ไต้หวัน ร้อยละ 3.33 และเมื่อแยกเป็นรายประเทศ จะพบว่า

- ไทย มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 0.82 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 1.00
- ไต้หวัน มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 3.33 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.38
- ญี่ปุ่น มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.51 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.53
- เกาหลีใต้ มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.78 คงที่จากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 2.78
- สหรัฐอเมริกา มีอัตราการว่างงาน อยู่ที่ร้อยละ 2.26 ลดลงจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.02

รูปที่ 15 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate (%) | Annual)

ตารางที่ 22 อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate) ^[1]

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	0.98	1.69	1.92	1.32	0.98	1.00	0.82
ไต้หวัน	3.73	3.84	3.95	3.66	3.47	3.38	3.33
ญี่ปุ่น	2.34	2.78	2.81	2.59	2.57	2.53	2.51
เกาหลีใต้	3.76	3.98	3.63	2.87	2.69	2.78	2.78
สหรัฐอเมริกา	3.67	8.06	5.35	3.65	3.63	4.02	2.26

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] อัตราการว่างงาน = {ผู้ว่างงาน / ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน} *100

[2] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

2. เป้าหมายที่ 8.6 ลดสัดส่วนเยาวชนที่ไม่มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม

ตัวชี้วัดที่ 8.6.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม
(Proportion of youth (aged 15-24 years) not in education, employment or training (%) | Annual)

สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม
สัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม (หรือที่เรียกว่า "อัตรา NEET")
บอกถึงจำนวนเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมคิดเป็นร้อยละของประชากรเยาวชนทั้งหมด เป็นการวัดผลเยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษา ไม่ได้ในการฝึกอบรมและไม่ได้จ้างงาน

เมื่อพิจารณาข้อมูลจากประเทศทั้ง 3 ประเทศ พบว่า สัดส่วนของเยาวชนไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมของไทยกับสหรัฐอเมริกาใกล้เคียงกัน โดยปี 2568 ประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 12.41 และสหรัฐอเมริกาลดลงจากปีก่อนหน้าที่ร้อยละ 11.59 การลดลงของทั้งสองประเทศสะท้อนถึงทิศทางเชิงบวกของการเข้าสู่ระบบการศึกษาและตลาดแรงงานของเยาวชน ในส่วนของญี่ปุ่นเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2-3 เท่านั้น เมื่อแยกเป็นรายประเทศ พบว่า

- **ไทย** มีสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมอยู่ที่ร้อยละ 12.41 ลดลงจากปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 12.82

- **สหรัฐอเมริกา** มีสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรมอยู่ที่ร้อยละ 11.59 ลดลงจากปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 11.59

ตารางที่ 23 สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) เป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงาน หรือการฝึกอบรม^[1]

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
ไทย	14.88	15.14	14.75	13.35	12.46	12.82	12.41
ญี่ปุ่น	3.14	3.10	N/A ^[2]	N/A ^[2]	N/A ^[2]	N/A ^[2]	N/A ^[2]
สหรัฐอเมริกา	10.41	13.89	12.21	11.24	11.19	11.60	11.59

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ได้ห้วนและเกาหลีใต้ ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] ญี่ปุ่น ปี 2564-2568 ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] รวบรวมข้อมูลโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3. เป้าหมายย่อยที่ 8.8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

3.1) ตัวชี้วัดที่ 8.8.1 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน (Fatal occupational injuries per 100'000 workers)

การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน การบาดเจ็บจากการทำงาน หมายถึง การบาดเจ็บส่วนบุคคล โรคหรือการเสียชีวิตอันเป็นผลจากอุบัติเหตุจากการทำงาน การบาดเจ็บจากการทำงานจึงแตกต่างจากโรคจากการทำงาน ซึ่งอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดและไม่ได้วางแผนไว้ รวมถึงการกระทำความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากหรือเกี่ยวข้องกับการทำงาน ซึ่งส่งผลให้คนงานหนึ่งคนหรือหลายคนได้รับบาดเจ็บ จากโรค หรือเสียชีวิต เมื่อพิจารณาจากข้อมูลในปี 2567 ประเทศไทยและเกาหลีใต้ พบว่า ไทยมีอัตราการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน สูงที่สุดซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 4.90 รองลงมาเป็นเกาหลีใต้อยู่ที่ร้อยละ 3.86 เมื่อแยกเป็นรายประเทศ พบว่า

- สหรัฐอเมริกา ปี 2565 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 3.70

- ญี่ปุ่น ปี 2566 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 1.32

- เกาหลีใต้ ปี 2567 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 3.86

ลดลงจาก ปี 2566 ที่ร้อยละ 3.93

- ไทย ปี 2567 มีการบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน อยู่ที่ร้อยละ 4.90

ลดลงจาก ปี 2566 ที่ร้อยละ 5.11

ตารางที่ 24 การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
สหรัฐอเมริกา	N/A ^[1]	N/A ^[1]	N/A ^[1]	3.70	N/A ^[3]	N/A ^[3]	N/A ^[3]
ญี่ปุ่น	1.40	1.34	1.54	N/A ^[2]	1.32	N/A ^[2]	N/A ^[3]
เกาหลีใต้	4.57	4.65	4.27	4.33	3.93	3.86	N/A ^[3]
ไทย	5.46	5.27	5.39	5.09	5.11	4.90	N/A ^[4]

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ปี 2562-2564, 2566-2568 สหรัฐอเมริกา ILO ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[2] ปี 2565, 2567-2568 ญี่ปุ่น ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] เกาหลีใต้ ปี 2568 ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[4] ไทย ปี 2568 ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

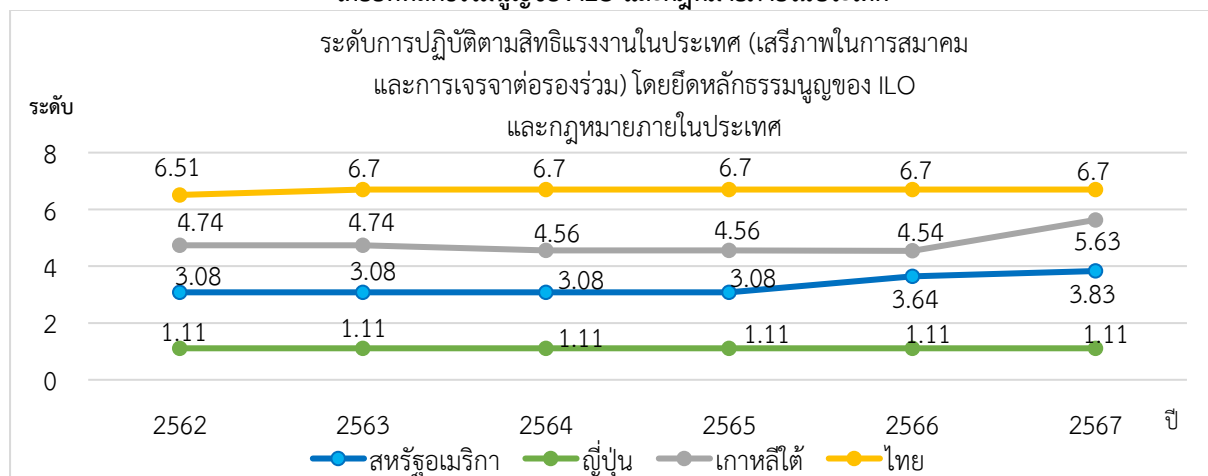
[5] รวบรวมโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

3.2) ตัวชี้วัดที่ 8.8.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ (Level of national compliance with labour rights (freedom of association and collective bargaining) based on ILO textual sources and national legislation (total))

ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ เป็นการวัดระดับการปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศเกี่ยวกับสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานเรื่องเสรีภาพในการสมาคมและการเจรจาต่อรองร่วมหรือ (Freedom of Association and Collective Bargaining: FACB) มีช่วงตั้งแต่ 0 ถึง 10 โดย 0 คือคะแนนที่ต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (แสดงถึงระดับการปฏิบัติตามสิทธิของ Freedom of Association and Collective Bargaining: FACB ในระดับที่สูงขึ้น) และ 10 แยกที่สุด (แสดงถึงระดับการปฏิบัติตามสิทธิของ FACB ในระดับที่ต่ำกว่า) ตัวบ่งชี้ SDG 8.8.2 ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในการเปรียบเทียบการปฏิบัติตามระหว่างประเทศสมาชิก ILO เมื่อแยกเป็นรายประเทศในปี 2567 พบว่า อัตราความถี่ของการบาดเจ็บ

- สหรัฐอเมริกา ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 3.83 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ระดับ 3.64
- ญี่ปุ่น ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 1.11 คงที่เป็นปีที่ 7 ติดต่อกัน
- เกาหลีใต้ ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 5.63 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ระดับ 4.54
- ไทย ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ อยู่ที่ระดับ 6.70 คงที่เป็นปีที่ 5 ติดต่อกัน

รูปที่ 16 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ

ตารางที่ 25 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมนูญของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ^[1]

ประเทศ/รายปี	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
สหรัฐอเมริกา	3.08	3.08	3.08	3.08	3.64	3.83	N/A ^[2]
ญี่ปุ่น	1.11	1.11	1.11	1.11	1.11	1.11	N/A ^[2]
เกาหลีใต้	4.74	4.74	4.56	4.56	4.54	5.63	N/A ^[2]
ไทย	6.51	6.70	6.70	6.70	6.70	6.70	N/A ^[2]

ที่มา : International Labour Organization (ILO): ILOSTAT database

หมายเหตุ : [1] ได้หวั่นไม่มีข้อมูล เพราะไม่ได้เป็นสมาชิก ILO

[2] ปี 2568 ILO ยังไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล

[3] รวบรวมโดยกองเศรษฐกิจการแรงงาน

ภาคผนวก

ตารางรวมสูตรดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568

ดัชนีชี้วัด	สูตรการคำนวณ	หน้า
กลุ่มที่ 1 ดัชนีชี้วัดตลาดแรงงานที่สำคัญ		
1. อัตราที่มีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (Labor Force Participation Rate)	1.1 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน = $\frac{\text{กำลังแรงงานรวม} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	6
	1.2 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{กำลังแรงงานรวม จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	7
2. อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (Persons outside the labor force)	2.1 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน = $\frac{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	9
	2.2 อัตราผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	9
3. อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน	3.1 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป}}$	11
	3.2 อัตราส่วนผู้มีงานทำต่อประชากรวัยแรงงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ}}$	12
4. อัตราการจ้างงาน	4.1 อัตราการจ้างงาน = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ} \times 100}{\text{ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน}}$	14
5. อัตราการว่างงาน (Unemployment)	4.2 อัตราการจ้างงาน จำแนกเพศ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกเพศ} \times 100}{\text{ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเพศ}}$	16

ดัชนีชี้วัด	สูตรการคำนวณ	หน้า
6. อัตราส่วนผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม	5.1 อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม}}$	16
	5.2 อัตราการว่างงานจำแนกเพศ = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน จำแนกเพศ} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม จำแนกเพศ}}$	18
	6.1 อัตราการจ้างงานในภาคเกษตร = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	18
	6.2 อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรม} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	18
	6.3 อัตราการจ้างงานในภาคบริการ = $\frac{\text{จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำ}}$	
กลุ่มที่ 2 รายได้ที่เพียงพอและการทำงานที่มีประสิทธิภาพ		
1. อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย	อัตราลูกจ้างที่มีรายได้น้อย = $\frac{\text{จำนวนลูกจ้างที่มีรายได้น้อยกว่า } \frac{2}{3} \text{ ของค่ามัธยฐานของรายได้} \times 100}{\text{จำนวนลูกจ้างทั้งหมด}}$	20
2. ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย	ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย ขั้นตอนที่ 1 รายได้เฉลี่ยที่เป็นตัวเงิน = $\frac{\text{รายได้รวมต่อเดือน} \times 100}{\text{จำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด}}$ ขั้นตอนที่ 2 ค่าจ้างที่แท้จริงเฉลี่ย = $\frac{\text{รายได้เฉลี่ยที่เป็นตัวเงิน} \times 100}{CPI}$	21
3. สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐาน	สัดส่วนค่าจ้างขั้นต่ำต่อค่าจ้างมัธยฐาน = $\frac{\text{ค่าจ้างขั้นต่ำต่อเดือน} \times 100}{\text{ค่ามัธยฐานของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน}}$	23
กลุ่มที่ 3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)		
8.5.2 อัตราการว่างงาน (Unemployment)	อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน} \times 100}{\text{กำลังแรงงานรวม}}$	33
8.6.1 สัดส่วนของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา	อัตราเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษา =	36

ดัชนีชี้วัด	สูตรการคำนวณ	หน้า
8.8.1. การบาดเจ็บ ร้ายแรงจากการทำงานต่อ แรงงาน 100,000 คน	$\frac{\text{เยาวชน} - (\text{เยาวชนในการจ้างงาน} + \text{เยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในการจ้างงานที่ไม่ได้อยู่ในภาคการศึกษาการจ้างงานหรือการฝึกอบรม}) \times 100}{\text{เยาวชน}}$	37
	1) การบาดเจ็บร้ายแรงจากการทำงานต่อแรงงาน = $\frac{\text{จำนวนการบาดเจ็บร้ายแรงใหม่จากการทำงานถึงขั้นเสียชีวิตใน 1 ปี} \times 100,000}{\text{แรงงานที่เกิดการบาดเจ็บจากการทำงานทั้งหมด}}$ 2) อัตราการเจ็บการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน กรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน = $\frac{\text{จำนวนการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรง} \times 1,000}{\text{จำนวนลูกจ้างที่อยู่ในข่ายกองทุนเงินทดแทน}}$	38

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568

	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป							
ได้วัน	20,189,000	20,231,000	20,193,000	20,028,000	20,168,000	20,244,000	20,238,000
- ชาย	9,823,000	9,872,000	9,854,000	9,762,000	9,796,000	9,814,000	9,800,000
- หญิง	10,366,000	10,339,000	10,339,000	10,266,000	10,372,000	10,430,000	10,440,000
ญี่ปุ่น	110,920,000	110,790,000	110,430,000	110,310,000	110,170,000	109,950,000	109,730,000
- ชาย	53,590,000	53,540,000	53,320,000	53,280,000	53,210,000	53,130,000	53,040,000
- หญิง	57,330,000	57,260,000	57,110,000	57,030,000	56,960,000	56,820,000	56,690,000
เกาหลีใต้	44,504,000	44,785,000	45,080,000	45,261,000	45,407,000	45,570,000	46,161,000
- ชาย	21,886,000	22,035,000	22,199,000	22,273,000	22,362,000	22,459,000	22,575,000
- หญิง	22,618,000	22,750,000	22,882,000	22,988,000	23,045,000	23,111,000	23,586,000
สหรัฐอเมริกา	259,175,000	260,329,000	261,445,000	263,974,000	266,949,000	268,571,000	250,846,000
- ชาย	125,354,000	125,922,000	126,487,000	128,618,000	130,476,000	130,938,000	122,357,000
- หญิง	133,822,000	134,407,000	134,958,000	135,356,000	136,467,000	137,631,000	128,489,000
ไทย	56,575,258	56,846,595	57,093,095	58,623,726	58,920,719	59,200,462	59,458,015
- ชาย	27,301,105	27,419,583	27,525,402	27,955,947	28,081,930	28,199,960	28,307,611
- หญิง	29,274,153	29,427,015	29,566,406	30,667,780	30,838,790	31,000,502	31,150,404
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน							
ได้วัน	11,946,000	11,764,000	11,919,000	11,853,000	11,943,000	12,001,000	12,114,000
- ชาย	6,631,000	6,638,000	6,595,000	6,554,000	6,568,000	6,583,000	6,590,000
- หญิง	5,315,000	5,326,000	5,324,000	5,298,000	5,375,000	5,419,000	5,524,000
ญี่ปุ่น	68,860,000	68,670,000	68,600,000	69,030,000	69,250,000	69,570,000	70,040,000
- ชาย	38,290,000	38,230,000	38,030,000	38,060,000	38,010,000	37,990,000	38,040,000
- หญิง	30,580,000	30,440,000	30,570,000	30,970,000	31,240,000	31,580,000	32,000,000
เกาหลีใต้	28,183,000	28,024,000	28,297,000	28,917,000	29,203,000	29,393,000	29,594,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568 (ต่อ)

	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
- ชาย	16,088,000	16,008,000	16,118,000	16,374,000	16,386,000	16,373,000	16,166,000
- หญิง	12,096,000	12,017,000	12,179,000	12,543,000	12,817,000	13,020,000	13,428,000
สหรัฐอเมริกา	163,530,000	160,755,000	161,204,000	164,290,000	167,123,000	168,110,000	156,596,000
- ชาย	86,682,000	85,213,000	85,505,000	87,424,000	88,918,000	88,977,000	82,969,000
- หญิง	76,848,000	75,542,000	75,699,000	76,866,000	78,205,000	79,132,000	73,627,000
ไทย	38,178,043	38,364,175	38,700,079	39,903,312	40,447,219	40,356,575	40,130,824
- ชาย	20,795,020	20,943,423	20,927,644	21,376,765	21,653,975	21,719,354	21,537,089
- หญิง	17,383,020	17,600,998	17,669,135	18,452,807	18,793,244	18,637,221	18,593,735
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน							
ไต้หวัน	8,243,000	8,267,000	8,274,000	8,175,000	8,225,000	8,242,000	8,126,000
- ชาย	3,192,000	3,234,000	3,259,000	3,208,000	3,228,000	3,231,000	3,210,000
- หญิง	5,051,000	5,034,000	5,015,000	4,968,000	4,997,000	5,011,000	4,916,000
ญี่ปุ่น	41,970,000	42,040,000	41,750,000	41,280,000	40,840,000	40,310,000	39,620,000
- ชาย	15,260,000	15,270,000	15,260,000	15,180,000	15,160,000	15,100,000	14,960,000
- หญิง	26,710,000	26,770,000	26,500,000	26,100,000	25,680,000	25,210,000	24,660,000
เกาหลีใต้	16,320,000	16,761,000	16,783,000	16,344,000	16,204,000	16,177,000	16,567,000
- ชาย	5,799,000	6,028,000	6,081,000	5,899,000	5,976,000	6,086,000	6,409,000
- หญิง	10,522,000	10,733,000	10,703,000	10,445,000	10,228,000	10,091,000	10,158,000
สหรัฐอเมริกา	95,645,000	99,574,000	100,241,000	99,684,000	99,820,000	100,461,000	94,250,000
- ชาย	38,672,000	40,709,000	40,982,000	41,194,000	41,558,000	41,961,000	39,388,000
- หญิง	56,974,000	58,865,000	59,259,000	58,490,000	58,262,000	58,499,000	54,862,000
ไทย	18,397,215	17,552,175	18,401,581	18,719,021	18,473,500	18,473,500	19,327,190
- ชาย	6,506,085	6,476,160	6,597,758	6,579,182	6,279,154	6,427,954	6,770,522
- หญิง	11,891,133	11,826,018	11,897,271	12,214,972	12,214,972	12,045,546	12,566,668

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568 (ต่อ)

	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
ผู้มีงานทำ							
ได้วัน	11,500,000	11,504,000	11,447,000	11,418,000	11,528,000	11,595,000	11,625,000
- ชาย	6,376,000	6,378,000	6,332,000	6,313,000	6,339,000	6,358,000	6,366,000
- หญิง	5,124,000	5,126,000	5,115,000	5,105,000	5,188,000	5,234,000	5,259,000
ญี่ปุ่น	67,250,000	66,770,000	66,670,000	67,230,000	67,470,000	67,810,000	68,280,000
- ชาย	37,330,000	37,090,000	36,870,000	36,990,000	36,960,000	36,990,000	37,020,000
- หญิง	29,920,000	29,680,000	29,800,000	30,240,000	30,510,000	30,820,000	31,260,000
เกาหลีใต้	27,123,000	26,908,000	27,271,000	28,088,000	28,416,000	28,576,000	28,770,000
- ชาย	15,463,000	15,382,000	15,547,000	15,928,000	15,952,000	15,924,000	15,944,000
- หญิง	11,660,000	11,526,000	11,723,000	12,160,000	12,464,000	12,652,000	12,826,000
สหรัฐอเมริกา	157,536,000	147,794,000	152,579,000	158,296,000	161,057,000	161,349,000	149,921,000
- ชาย	83,456,000	78,571,000	80,828,000	84,206,000	85,545,000	85,315,000	79,369,000
- หญิง	74,074,000	69,235,000	71,750,000	74,090,000	75,513,000	76,033,000	70,552,000
ไทย	37,613,437	37,652,200	37,811,566	39,221,052	39,912,031	39,806,358	39,624,554
- ชาย	20,466,360	20,452,400	20,459,367	21,058,124	21,370,676	21,419,240	21,260,100
- หญิง	17,147,082	17,227,800	17,459,367	18,162,927	18,541,354	18,387,117	18,364,454
ผู้ว่างงาน							
ได้วัน	446,000	460,000	471,000	434,000	415,000	406,000	403,000
- ชาย	244,000	260,000	263,000	241,000	229,000	222,000	222,000
- หญิง	202,000	200,000	208,000	193,000	187,000	184,000	181,000
ญี่ปุ่น	1,610,000	1,910,000	1,930,000	1,790,000	1,780,000	1,760,000	1,760,000
- ชาย	960,000	1,150,000	1,160,000	1,070,730	1,050,000	1,010,000	1,020,000
- หญิง	660,000	760,000	770,000	730,000	730,000	760,000	740,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568 (ต่อ)

	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
เกาหลีใต้	1,061,000	1,117,000	1,026,000	829,000	787,000	818,000	824,000
- ชาย	625,000	625,000	570,000	446,000	434,000	449,000	465,000
- หญิง	435,000	489,000	452,000	382,000	352,000	368,000	359,000
สหรัฐอเมริกา	6,000,000	12,949,000	8,626,000	5,993,000	6,065,000	6,761,000	6,674,000
- ชาย	3,226,000	6,642,000	4,677,000	3,217,000	3,373,000	3,661,000	3,599,000
- หญิง	2,774,000	6,307,000	3,949,000	2,776,000	2,692,000	3,098,000	3,075,000
ไทย	373,400	651,100	741,247	527,025	395,170	402,212	327,802
- ชาย	212,385	360,818	405,986	267,059	200,202	211,845	166,730
- หญิง	161,012	290,282	342,281	259,966	194,968	190,367	161,072
จำนวนผู้มีงานทำในภาคเกษตร							
ไต้หวัน	559,000	548,000	542,000	530,000	509,000	494,000	486,000
ญี่ปุ่น	2,080,000	2,000,000	1,950,000	1,920,000	1,870,000	1,800,000	1,540,000
เกาหลีใต้	1,399,000	1,452,000	1,464,000	1,530,000	1,513,000	1,486,000	1,486,000
สหรัฐอเมริกา	727,000	620,000	630,000	623,000	638,000	627,000	613,000
ไทย	11,820,890	11,810,473	12,025,317	11,924,239	12,049,823	11,519,827	11,219,744
จำนวนผู้มีงานทำในภาคภาคอุตสาหกรรม							
ไต้หวัน	4,092,000	4,076,000	4,059,000	4,042,000	4,044,000	4,051,000	4,047,000
ญี่ปุ่น	15,620,000	15,370,000	15,190,000	15,230,000	15,380,000	15,220,000	15,100,000
เกาหลีใต้	4,647,000	6,631,000	6,710,000	6,873,000	6,819,000	6,762,000	6,577,000
สหรัฐอเมริกา	20,311,000	19,456,000	19,828,000	20,478,000	20,880,000	21,029,000	20,896,000
ไทย	8,592,170	8,504,423	8,396,036	8,729,240	8,741,860	8,844,382	8,781,256
จำนวนผู้มีงานทำในภาคบริการ							
ไต้หวัน	6,849,000	6,879,000	6,847,000	6,846,000	6,974,000	7,051,000	7,094,000
ญี่ปุ่น	45,700,000	45,490,000	45,520,000	46,070,000	46,290,000	46,850,000	47,430,000

ตารางข้อมูลประกอบดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2568 (ต่อ)

	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568
เกาหลีใต้	21,082,000	18,829,000	19,103,000	19,694,000	20,085,000	20,330,000	20,814,000
สหรัฐอเมริกา	152,473,000	144,085,000	147,410,000	153,311,000	157,155,000	159,681,000	160,443,000
ไทย	17,200,378	17,205,940	17,329,950	18,625,192	19,120,347	19,442,148	19,623,554
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน Average monthly nominal earnings (local)							
ไต้หวัน (Dollar Taiwan)	53,551	54,278	56,127	58,042	58,420	61,002	63,383
ญี่ปุ่น (Yen)	397,047	395,332	401,035	407,311	408,806	416,946	432,142
เกาหลีใต้ (Won)	3,464,725	3,582,297	3,680,509	3,715,210	3,815,041	3,959,992	4,492,978
สหรัฐอเมริกา (Dollar)	5,459	5,853	6,202	6,417	6,676	6,911	6,946
ไทย (บาท)	26,018	26,018	27,352	27,352	29,030	29,030	28,151
Consumer price index							
ไต้หวัน (2016 = 100)	98.30	98.07	100.00	102.95	105.52	107.81	110.24
ญี่ปุ่น (2010 = 100)	105.48	105.46	105.21	107.84	111.36	114.40	118.27
เกาหลีใต้ (2010 = 100)	115.16	115.78	118.67	124.71	129.19	132.20	123.40
สหรัฐอเมริกา (2010 = 100)	117.24	118.69	124.27	134.21	139.74	143.90	147.15
ไทย (2010 = 100)	113.27	112.31	113.69	120.60	122.08	123.00	123.40
ค่าจ้างขั้นต่ำรายเดือน Statutory nominal gross monthly minimum wage							
ไทย (บาท)	8,190	8,320	8,320	8,710	8,710	8,963	9,118
ค่ามัธยฐานรายเดือน Median monthly earnings of employees							
ไทย (บาท)	11,700	11,530	12,000	12,640	13,000	13,000	13,000

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.mol.go.th>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2568. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/survey_detail/9u
- สำนักงานประกันสังคม. อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีร้ายแรงต่อลูกจ้าง 1,000 คน (รายปี). สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน. 2022. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ SDGs. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.sdgmovement.com/intro-to-sdgs/>
- Incidence of low and high pay (Japan, Republic of Korea and U.S.) สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก [https://dataexplorer.oecd.org/vis?tm=Low%20pay&pg=0&snb=7&vw=ov&df\[ds\]=dsDisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD_EARNINGS%40PAY_INCIDENCE&df\[ag\]=OECD.ELS.SAE&df\[vs\]=1.0&dq=USA....._T&pd=2023%2C&to\[TIME_PERIOD\]=false](https://dataexplorer.oecd.org/vis?tm=Low%20pay&pg=0&snb=7&vw=ov&df[ds]=dsDisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_EARNINGS%40PAY_INCIDENCE&df[ag]=OECD.ELS.SAE&df[vs]=1.0&dq=USA....._T&pd=2023%2C&to[TIME_PERIOD]=false)
- International Labor Organization. Decent Work indicators. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก https://www.ilo.org/sites/default/files/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@integration/documents/publication/wcms_229374.pdf
- International Labor Organization. Decent Work and the Sustainable Development Goals. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---stat/documents/publication/wcms_647109.pdf
- International Labor Organization. Indicator catalogue. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://ilostat.ilo.org/data/>
- International Labor Organization. Statutory nominal gross monthly minimum wage. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2569, จาก https://rshiny.ilo.org/dataexplorer62/?lang=en&segment=indicator&id=EAR_XTLP_SEX_RT_A&channel=ilostat
- International Labor Organization. Median monthly earnings of employees. สืบค้นเมื่อ 2 กันยายน 2569, จาก https://rshiny.ilo.org/dataexplorer62/?lang=en&segment=indicator&id=EAR_XTLP_SEX_RT_A&channel=ilostat
- National Statistics Taiwan. Labor Force. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://eng.stat.gov.tw/cl.aspx?n=2365>.
- National Statistics Taiwan. Employed Persons by Sector. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://eng.stat.gov.tw/News.aspx?n=2317&sms=10854>
- National Statistics of Japan. Labour Force Survey. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.stat.go.jp/english/data/roudou/index.html>
- National Statistics of Japan. Employed person by age groups and industry. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.e-stat.go.jp/en/dbview?sid=0003005880>
- Organization for Economic Cooperation and Development. Average annual wages. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก https://stats.oecd.org/index.aspx?DataSetCode=AV_AN_WAGE

- **Organization for Economic Cooperation and Development.** Minimum relative to average wages of full-time workers. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก [https://dataexplorer.oecd.org/vis?df\[ds\]=DisseminateFinalDMZ&df\[id\]=DSD_EARNINGS%40MIN2AVE&df\[ag\]=OECD.ELS.SAE&dq=.....&pd=2015%2C2023&to\[TIME_PERIOD\]=false&ly\[cl\]=TIME_PERIOD&ly\[rw\]=REF_AREA%2CAGGREGATION_OPERATION&vw=tb](https://dataexplorer.oecd.org/vis?df[ds]=DisseminateFinalDMZ&df[id]=DSD_EARNINGS%40MIN2AVE&df[ag]=OECD.ELS.SAE&dq=.....&pd=2015%2C2023&to[TIME_PERIOD]=false&ly[cl]=TIME_PERIOD&ly[rw]=REF_AREA%2CAGGREGATION_OPERATION&vw=tb)
- **Statistics Korea.** Economically Active Population Survey. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://kostat.go.kr/menu.es?mid=a20204010000>
- **Statistics Korea.** Employed persons by industry (Seasonally adjusted). สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก https://kosis.kr/eng/statisticsList/statisticsListIndex.do?menuId=M_01_01&vwcd=MT_ETITLE&parmTabId=M_01_01&statId=1962002&themald=#D_2.2
- **U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS.** Labor Force Statistics from the Current Population Survey. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.bls.gov/bls/newsrels.htm#OEUS>
- **U.S. BUREAU OF LABOR STATISTICS.** Employment by industry. สืบค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2569, จาก <https://www.bls.gov/charts/employment-situation/employment-levels-by-industry.htm>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

พันตำรวจโท วรรณพงษ์ คชรักษ์ ปลัดกระทรวงแรงงาน
นายณัฐวุฒิ ภูธรประยูร ที่ปรึกษาวิชาการแรงงาน

คณะผู้จัดทำ

กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

นางสาวสุกัญญา ถมยา	ผู้อำนวยการกองเศรษฐกิจการแรงงาน
นางวណพร เนียมสกุล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงาน ระหว่างประเทศ
นางสาวศราทิพย์ เกิดผล	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ
นางสาวศรีนาถ โพธิ์พุทชัย	นักวิชาการแรงงานชำนาญการ กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ
นายธีรายุ สุภากร	นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ
นายอานุภาพ จีสันเทียะ	นักวิชาการแรงงาน กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ
นางสาวปิยนุช บหมาศย์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน กลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจการแรงงานระหว่างประเทศ